

- ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ
- ΒΙΑ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ
- ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΕΔΕΝ ΠΑΦΟΥ.
- Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ
- ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ ΣΤΟ ΜΑΡΞ
- ΖΑΝ - ΛΥΚ - ΓΚΟΝΤΑΡ

ΥΠΟΦΕΡΟΥΝ ΑΚΟΜΑ ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Τελευταία είχαμε πάλι κρούσματα αδικίας σε βάρος των προσφύγων. Δυστυχώς τα κρούσματα αυτά δεν αποτελούν εξαιρέσεις. Απεικονίζουν τη γενικότερη στάση της κοινωνίας μας και της πολιτικής του κράτους απέναντι στα πιο άμεσα θέματα της Τουρκικής εισβολής.

Το ένα θέμα είναι η διακοπή παραχής ηλεκτρισμού σε πρόσφυγες της Κοφίνου που δεν μπορούν να πληρώσουν το λογαριασμό. Τα δεύτερα είναι ίσως πιο σοβαρό και αφορά το ύψος των ενοικίων σε σχέση με την είσοδο Λιβανέζων στην Κύπρο. Πολλοί δηλαδή ιδιοκτήτες διώχνουν τους ενοίκους πρόσφυγες για να εισπράξουν τα ψλότερα νοίκια που προσφέρουν οι Λιβανέζοι.

Η Σοσιαλιστική "Εκφραση" έχει πολλές φορές διαδηλώσει ότι τα διάφορα οικονομικά προβλήματα που απασχολούν τους πρόσφυγες πρέπει να αντιμετωπισθούν με ένα τολμηρό οικονομικό πρόγραμμα. Είναι απαράδεχτο να πληρώνουν το σπασμένο της εισβολής μόνο οι πρόσφυγες και γενικότερα τα φτωχότερα στρώματα του λαού. Τουτό δεν εξυπηρετεί κατά πρώτο λόγο τον απελευθερωτικό αγώνα της Κύπρου. Γιατί όπως τονίστηκε πολλές φορές ένας σκληρός και μακροχρόνιος αγώνας απαιτεί τις αναγκαίες οικονομικές προϋποθέσεις που θα εξασφαλίσουν την υλική ανταχτή του λαού.

Είναι πιο κοινοτοπία ή κοινωνική αδικία που μαστίζει τον τόπο. Είναι γνωστή ή οικονομική ευμάρεια μιάς μικρής μειοψηφίας που αισχροκερδεί σε βάρος της πλειοψηφίας.

Πρέπει πια οι λαϊκές δυνάμεις ναβάλουν μπροστά τα αιτήματά τους και να απαιτήσουν τα μέτρα εκείνα που θα ανακουφίσουν το λαό και θα θέσουν τέρμα στην απαρόδεκτη αυτή κατάσταση.

Για τουτό η Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ έχει συμπεριλάβει στις προγραμματικές της αρχές τα ακόλουθα:

- α) Κρατικοποίηση των βασικών τομέων της οικονομίας, τράπεζες, εισαγωγικό - εξαγωγικό εμπόριο, και βασικές βιομηχανίες.
- β) Έλεγχο πάνω στις τιμές και στα ένοικια.

γ) Παροχή χαμηλότοκων δανείων στους αγρότες.

δ) Κρατικοποίηση της εκκλησιαστικής και άλλης ανεκμετάλλευτης γης και παράδωσή της σε αγρότες πρόσφυγες.

ε) "Όχι στους μισθούς πείνας. Τέρμα στις απολύσεις. Έλεγχος εκείνων των εταιρειών που ισχυρίζονται ότι αδυνατούν να ικανοποιήσουν τους πιο πάνω όρους από το προσωπικό και το κράτος.

Χωρίς τολμηρά μέτρα σαν τα πιο πάνω είναι αναπόφευκτο πως θα προβάλλονται συνεχώς επιχειρήματα βασισμένα στην αδυναμία της οικονομίας για να δικαιολογούν τη δυστυχία των προσφύγων. Όμως μιά τέτοια δυστυχία είναι αναγκαία μόνο αν αγωνιστούμε για την διατήρηση της χρεωκοπημένης καπιταλιστικής παραγωγής. Αν αυτή η παραγωγή δεν μπορεί να δώσει ανθρώπινες συνθήκες διαβίωσης για το λαό είναι καιρός να δώσει τη θέση της στη σχεδιασμένη οικονομία.

ΨΗΦΟ ΣΤΑ 18

"Όπως είναι γνωστό σύντομα θα έχουμε τις βουλευτικές εκλογές. Στις εκλογές όμως, δεν θα έχουν δικαίωμα ψήφου όλοι εκείνοι οι νέοι που δεν έχουν κλείσει το είκοστο πρώτο έτος της ηλικίας τους.

Είναι γνωστές οι προθέσεις εκείνων των δυνάμεων που θέλουν ν' αποκλείσουν από τις εκλογές τους νέους των 18. Ξέρουν πολύ καλά ότι η ψήφος της νεολαίας δεν θα τους ευνοήσει.

Η Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ πιστεύει ότι η νεολαία έχει κάθε δικαίωμα να ψηφίσει στις επικείμενες εκλογές. Είναι απαράδεχτο να κρίνονται οι άνθρωποι αυτοί ικανοί να φέρουν τα όπλα και να υπηρετούν στην Εθνική Φρουρά ενώ τους αρνείται το στοιχειώδες δικαίωμα ψήφου.

Πιστεύουμε ότι η Νεολαία θα πρέπει να διαμαρτυρηθεί έντονα για την απαράδεκτη τούτη κατάσταση.

Πρέπει όλοι οι νέοι της Κύπρου ν' απαιτήσουμε μαχητικά να μας δοθεί το δικαίωμα της ψήφου στα δεκαοχτώ.

σοσιαλιστική

Εκφραση

ΟΙ ΑΓΓΛΙΚΕΣ ΒΑΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

ΠΑΛΙ μās έρχονται οι πληροφορίες ότι αμερικανικά στρατεύματα και στρατιωτικό υλικό συγκεντρώνονται στις βάσεις του Ακρωτηρίου. Η παρουσία τους έχει βέβαια άμεση σχέση με τη νέα Μεσοανατολική κρίση που έχει ξεσπάσει στο Λίβανο. Το Κυπριακό δηλαδή έδαφος χρησιμοποιείται ή μπορεί να χρησιμοποιηθεί ενάντια στις συμμάχους του Κυπριακού λαού και ένδεχομένως ενάντια στον ίδιο το λαό της Κύπρου.

Οι βρετανικές βάσεις στην Κύπρο, είναι εμπόδιο στον απελευθερωτικό αγώνα του λαού μας. Είναι ή επίσημη ιμπεριαλιστική παρουσία στο νησί. Οι βάσεις πρέπει να φύγουν. Ο λαός της Κύπρου δεν πρέπει να τις αντικρύζει με αδιαφορία. Θα πρέπει να αναληφθεί έκστρατεια για την διάλυση των βάσεων των Άγγλων, που τώρα μπαίνουν καθαρά και φανερά στην υπηρεσία των αμερικάνικων συμφερόντων στην περιοχή.

Η ΒΙΑ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

ΤΟ ΝΕΟ κύμα βίας που ξεσπάσε τις τελευταίες μέρες και συνεχίζεται στην Τουρκία αντικατοπτρίζει τα οξυτάτο οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα που αντιμετωπίζει ή χώρα. Η Τουρκία κρεταίται από τους ιμπεριαλιστές και τη ντόπια ολιγαρχία στην υπανάπτυξη και την καθυστέρηση.

Δέν είναι έχθρός μας ο λαός της Τουρκίας. Πολλές φορές οι προοδευτικές δυνάμεις της Τουρκίας έκφρασαν τη συμπάραστασή τους στο λαό της Κύπρου και δήλωσαν την αντίθεσή τους στην Τουρκική εισβολή και κατοχή της Κύπρου. Το κυπριακό εργατικό και γενικώτερο λαϊκό κίνημα θα πρέπει να συνδέσει τους αγώνες του στενά μ' εκείνους του Τουρκικού λαού. Η διεθνιστική αλληλεγγύη των λαών ολόκληρης της περιοχής θα δώσει πιο κοίριο πλήγμα στον ιμπεριαλισμό παρά ή απομονωμένη δράση. Και τό Κυπριακό θα λυθεί πιο σύντομα και περισσώτερο δίκαια αν συνδέσουμε και συντονίσουμε στην πράξη τους δικούς μας αγώνες μ' εκείνους των Τουρκοκυπρίων, του Έλληνικού λαού και του λαού της Τουρκίας, που ο ιμπεριαλισμός προσπαθεί να τους κρατεί διαίρεμένους για να μπορεί να παίζει ρυθμιστικό ρόλο στην περιοχή.

"ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ" ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ

ΜΕΤΑ τη χρεωκοπία της πολιτικής του ένδοτισμού και της υποχώρησης, που άσπαζόταν ή κυπριακή πλουτοκρατική τάξη και έκφραζόταν από τον πολιτικό της φορέα, τό Ένιαίο, ή δημιουργία του «Δημοκρατικού» Συναγερμού πρακάλεσε θυμηδία στο λαό. Γιατί ο Δημοκρατικός Συναγερμός αποτελεί μίαν άποτυχημένη προσπάθεια να περιοσθεί τό γόητρο της Δεξιάς, που τόσο πολύ έχει τελευταία ξεφτίσει λόγω ακριβώς της πολιτικής που ακολουθεί.

Ο Κυπριακός λαός θα πρέπει βέβαια να συνεχίσει να επαγρυπνει. Γιατί ή οικονομική ολιγαρχία έχει ακόμα δύναμη. Έχει δύναμη οικονομική, είναι σε θέση να επηρεάζει τον κρατικό μηχανισμό και προπάντων διαθέτει συνδέσεις με τό Έένο κεφάλαιο.

Οι επικείμενες εκλογές είναι ένας τρόπος για να απομονωθεί ή οικονομική ολιγαρχία. Ταυτόχρονα επιβάλλεται αγώνας για να της αφαιρεθούν οποιοσδήποτε δυνατότητες για την επιβολή της γραμμής της υπαχώρησης απέναντι στον ιμπεριαλισμό.

Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΘΗΤΕΙΑ

ΑΥΤΕΣ τις μέρες πραγματοποιείται συγκέντρωση των μητέρων και συζύγων Έθνοφρουρών για να συζητηθεί τό θέμα της στρατιωτικής θητείας. Έλπίζουμε πως ή συγκέντρωση δεν θα άσκήσει απλώς πίεση για την απόλυση των έθνοφρουρών που έχουν τις οικονομικές δυνατότητες να σπουδάσουν στο έξωτερικό. Αύτή ή διαδικασία, που εύνοει κυρίως τό πλούσιο στρώματα πρέπει να πάψει άμέσως.

Και ή στρατιωτική θητεία είναι ένα θέμα που θα πρέπει ν' αντιμετωπισθεί μέσα στα πλαίσια μιάς γενικώτερης και πιο σωστής άμυντικής πολιτικής, που θα περιλαμβάνει στράτευση ολόκληρου του λαού με τη δημιουργία λαϊκής πολιτοφυλακής κάτω από έλεγχο δημοκρατικό. Πέρα από αυτό χρειάζεται άμεσος έξοπλισμός της Κύπρου.

Κάτι άλλο που θα πρέπει ν' άσασχολήσει τη συγκέντρωση είναι τό θέμα του δικαιώματος ψήφου στα δεκαοχτώ. Πιστεύουμε πως οι έθνοφρουροί έχουν τό δικαίωμα της ψήφου, αφού θεωρούνται ικανοί να κρατούν την άμυνα της Κύπρου.

Ο ΚΑΡΒΑΛΙΟ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ :

υποψήφιος στις προεδρικές εκλογες στην πορτογαλλία

Ανάμεσα στους υποψήφιους για τις προεδρικές εκλογές στη Πορτογαλία μεγάλο ενδιαφέρον συγκεντρώνει τό όνομα του ήγέτη της «λουλουδένιας επανάστασης», Ότέλο ντέ Καρβάλιο. Η τύχη του ήταν κυριολεκτικά μιά άντανάκλαση της πορείας της επανάστασης, μιά ζωντανή άπεικόνιση της πορείας προς τό μπρός και της παλινδρόμησης της.

Ο Ότέλο ντέ Καρβάλιο ήταν ο βασικός κρίκος στην Κίνηση των Ένόπλων Δυνάμεων (ΜΕΑ) που άνέτρεφε τον δικτάτορα Γκαετάνο. Η ίδια ή ΜΕΑ ήταν γεμάτη άντιφάσεις και δεν ήξερε καλά — καλά που τραβούσε. Χρησιμοποίησε τον Στρατηγό Σπίνολα, παλιό συνεργάτη της δικτατορίας, και τον παρουσίασε σαν τον «δημοκρατικό» επαναστάτη που θα οδηγούσε την Πορτογαλία στην εύημερία. Αυτό του έδωσε την εύκαιρία να οργανώσει ένα στρατιωτικό κίνημα που εύκολα καταπνίγηκε από τον Πορτογαλικό λαό. Ο Ότέλο Καρβάλιο, διοικητής τότε της Κοπ — Κόν, της υπηρεσίας άσφάλειας της Λισαβόνας άρχισε να διαφαίνεται σαν ένα από τα βασικά άριστερά στελέχη της ΜΕΑ.

Στό μεταξύ ή επανάσταση προχωρούσε μετά από κάθε άποτυχημένη προσπάθεια της άντίδρασης. Άπεργίες υποχρέωναν την ΜΕΑ να κρα-

τό ένα σε θάρος του άλλου, 70% της οικονομίας κρατικοποιήθηκε και άρχισαν να δημιουργούνται εργατικά και στρατιωτικά συμβούλια. Έργαστάσια που καταλήφθηκαν από τους εργατες και κρατικοποιήθηκαν άρχισαν να δουλεύουν κάτω από τη διαχείριση των ίδιων των εργατών. Στρατιωτικές μονάδες άρχισαν να συζητούν τις διαταγές που έπαιρναν και να τις εκτελούν μόνο αν τις ενέκριναν.

Ήταν ή εποχή του μεσορνήματος του Καρβάλιο. Φυσικά ο ίδιος δεν άντιλαμβάνεται πλήρως τη σημασία των γεγονότων. Η ΜΕΑ άντι να δώσει την εξουσία στα εργατικά συμβούλια προσπάθησε να δημιουργήσει τέτοια συμβούλια έλεγγόμενα εκ των άνω. Στις εκλογές του '75 ή Πορτογαλική λαός έδειξε την επαναστατική του διάθεση δίνοντας στα άριστερά κόμματα πάνω από 60% των ψήφων, τά λευκά όμως ψηφοδέλτια που ρίχτηκαν ύπέρ της ΜΕΑ

Ότέλο Καρβάλιο

Μάριο Σοάρες

υποστηρίζεται από τό Σοσιαλιστικό Κόμμα και τους Λαϊκούς Δημοκράτες, ένα δεξιό σχηματικό κάτω από τον όποιο έβρισκουν καταφύγιο οι Πορτογάλοι κεφαλαιοκράτες.

Τό Κομμουνιστικό Κόμμα, χωρίς καμμία έλπίδα εύτυχίας προβάλλει τον δικό του ψήφιος για την προεδρία και υποψήφιος με βασικό στόχο τη συσείρωση των όπαδών του και την χαρτογράφηση της επίρροής του. Κατηγορεί τον Καρβάλιο για «διασπαστή» των άριστερών δυνάμεων.

Ο Ότέλο Καρβάλιο κατεδαίνει στις εκλογές σαν ο υποψήφιος τριών μικρών άριστερών κομάτων. Τό πρόγραμμά του είναι καθαρά σοσιαλιστικό, προβάλλει δημιουργία εργατικών συμβουλίων και την περιφρούρηση της επανάστασης. Δέν πέφτει σε σοσιαριστικά λάθη και δηλώνει πως θα δώσει την πρωθυπουργία στον Σοάρες. Φαίνεται όμως να είναι κάπως άργά. Η στιγμή της αποφασιστικής προώθησης της επανάστασης έχει περάσει. Θα χρειαστούν νέοι αγώνες για να ξανάρθει. Παρ' όλα αυτά ο Ότέλο Καρβάλιο συγκεντρώνει ακόμα μεγάλο κύρος μέσα στο λαό της Πορτογαλίας. Οι μεγάλες προεκλογικές του συγκεντρώσεις δείχνουν πως ή επανάσταση είναι ακόμα ζωντανή. Αυτό που την έμποδιζε να προχωρήσει είναι ή άτολμη και άναποφάσιστη τοποθέτηση των βασικών κομμάτων της άριστεράς: των Σοσιαλιστών και των Κομμουνιστών. Αν έπαιρναν, έστω και τώρα, μιά θαρραλέα πορεία για την ριζική λύση των προβλημάτων της χώρας με ένα σοσιαλιστικό πρόγραμμα, θάταν δυνατή ή επικράτηση της επανάστασης.

τικοποιεί διομηχανίες, κατάληψες γής που άνήκε σε πλούσιους γαιοκτήμονες επικυρώνονταν από την Κυβέρνηση. Παρά την διαταχτική στάση του Κομμουνιστικού και του Σοσιαλιστικού Κόμματος, που άντι να άσχολούνται με την προώθηση της επανάστασης ενδιαφέρονταν περισσότερο από τα κερδίσουν επίρροή

ήταν πολύ λίγα. Ένα άποτυχημένο κίνημα αλεξιπτωτιστών έδωσε την εύκαιρία να κατηγορηθεί ο Καρβάλιο σαν συνεργός και να φυλακιστεί. Ο Στρατηγός Έάνες εμφανίστηκε σαν ο σωτήρας της Πορτογαλίας από την κομμουνιστική δικτατορία. Ο Έάνες, είναι σήμερα ο επικρατέστερος υπο-

ΑΡΘΡΟ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ «ΚΙΤΛΕ», ΠΟΥ ΕΚΔΙΔΕΙ ΤΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

‘Η Κύπρος πιόνι στή σκακιέρα του ἰμπεριαλισμοῦ

ΕΔΩ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΚΑΙΡΟ, τὸ μέλλον τῆς Κύπρου καὶ ὁ ρόλος τῆς στὴν ἰσορροπία δυνάμεων τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ἔχουν γίνει τὸ ἀντικείμενο ἀτέρμονων διαπραγματεύσεων. Ὁ ἰμπεριαλισμὸς δοκίμασε καὶ δοκιμάζει ὡς τὰ μέσα, ἀπειλές, τεταλωμένα γυνώτα, παρασημαντικές ἐνέργειες, διαιώνιση τοῦ προβλήματος, γιὰ νὰ ἐπιβάλει τὴ λύση ποὺ θὰ ἐξυπηρετῆ καλύτερα τὰ συμφέροντά του. Ἡ πρώτη ἀπὸ τίς ἀπιτυχίες του, ἦταν, τὸ χτύπημα ποὺ κατόφερε ἐναντίον τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητάς, τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς δημοκρατίας τῆς Κύπρου, μὲ τὸ χουντικὸ πραξικόπημα τοῦ 1974, διαταράσσοντας συγχρόνως καὶ τὴ λεπτὴ πολιτικὴ ἰσορροπία τῶν Ἑλληνοκυπρίων, ποὺ ἀποτελοῦν ἄλλωστε καὶ τὴν πλειοψηφία τοῦ κυπριακοῦ πληθυσμοῦ.

Τὸ πραξικόπημα τοῦ Σαμψών ποὺ ἐξέσπασε τὴ στιγμή ποὺ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος, σὲ διαφωνία μὲ τὴ Χούντα, προσπαθοῦσε νὰ φέρει σὲ αἴσιο πέρασ τίς διακαινοτικές συνομιλίες ποὺ διεξάγονταν τότε, ἀνέτρεψε τὴν κατάσταση, καὶ ἀνοίξε τὸ δρόμο γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ. Ἐτσι προετοιμάσθηκε στὸ τρίγωνο, Ἑλλάδα, Τουρκία καὶ Κογκρέσο, μὲ τὴν Κοινὴ Γνώμη στὶς χώρες αὐτὲς ἐθνικιστικὰ ἐρεθισμένη, ἰδεώδης ἔδαφος γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς πολιτικῆς τοῦ Κισσιγκ.

Σχέδια... σχέδια

Ἡ ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΗ ὅσο περνάει ὁ καιρὸς, ἐδραιώνεται σὰν καθεστῶς. Ἐντονη διπλωματικὴ δραστηριότητα, ἀπαγορευτικές στρατιωτικῆς βοήθειας, πρεστο-

«Μὲ τὴν πραγματοποίηση τῆς διχοτόμησης, ὑπὸ τὸ πρόγραμμα τῆς «ὀμοσπονδοποίησης», ἡ Κύπρος, μὲ τὴν ἐσωτερικὴ τῆς ἐνότητα ἐξασθενημένη, θὰ γίνει γρήγορα ὁ προμαχῶνας τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ στὴν Ἀνατ. Μεσόγειο»

βουλίες διαιτησίας ἢ μεσολαβήσεις, ἀπειλές τῶν χωρῶν τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς γιὰ οἰκονομικὸ ἀποκλεισμὸ τῆς Τουρκίας, ἀπαιτήσεις «επαραχωρήσεων» ἀπὸ τὴν πλειοψηφία τῆς Τουρκίας, ὡς αὐτὰ δὲν ἀποσκοποῦν παρά στὴν ἐπιβολὴ τῆς λύσης τῆς διχοτόμησης. Ἐξ ἄλλου, ἐνῶ πολλοὶ ἰσχυρίζονται ὅτι οἱ πιέσεις πᾶνω στὴν Τουρκία εἶναι περισσότητες, στὴν πραγματικότητα δὲν εἶναι ἐντονότερες ἀπὸ αὐτὲς ποὺ ἀσκοῦνται πᾶνω στὸν Ἀρχιεπίσκοπο Μακάριο καὶ στὴν ἀνεξάρτητὴ πολιτικὴ ποὺ αὐτὸς ἐκπρὸσωπεύει.

Μὲ τὴν πραγματοποίηση τῆς διχοτόμησης, ὑπὸ τὸ πρόγραμμα τῆς «ὀμοσπονδοποίησης», ἡ Κύπρος, μὲ τὴν ἐσωτερικὴ τῆς ἐνότητα ἐξασθενημένη, θὰ γίνει γρήγορα ὁ προμαχῶνας τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ στὴν Ἀνατολικὴ Μεσόγειο.

Ὁ ἰμπεριαλισμὸς χρησιμοποιοῦν τὸ θέμα τῆς Κύπρου, καὶ σὰν στοιχεῖο ἐκβιασμοῦ γιὰ τὰ ἐσωτερικὰ προβλήματα τῆς Ἑλλάδας καὶ τῆς Τουρκίας. Στὴν Ἑλλάδα, ἡ Δημοκρατία δὲν ἔχει σταθεροποιηθεῖ ἀκόμα, γιὰτὶ ὁ πᾶρξουν ἀκόμα κατάλοιπα τῆς Χούντας στὸ στρατὸ, σωβινιστικοὶ καὶ милитарιστικοὶ κύκλοι ποὺ δὲν τὴ βλέπουν μὲ καλὸ μά-

τι, καὶ μὴ μερίδα τοῦ λαοῦ ποὺ δὲν ἔχει διδαχθεῖ ἀπὸ τὸ παρελθόν. Ἡ Ἑλληνικὴ δεξιὰ, ἐκμεταλλεύεται ὅσο μπορεῖ τὴν ἀπληγὴ τῆς Κύπρου, κι' αὐτὲς ἔχει σκοπὸ νὰ σταματήσει μὲ τὸ κάνει.

Κύπρος καὶ Τουρκία

ὉΣΟ γιὰ τὴν Τουρκία, προβλήματα σὰν τῆς Κύπρου, τῆς ἀπαγόρευσης τῆς στρατιωτικῆς βοήθειας, τῆς ὑφαλοκρηπίδας, μέσα στὴν ἀγωνία τῶν κομμάτων τοῦ Ἐθνικοῦ Μετώπου, κμῆ μείνει ἡ χώρα χωρὶς Κυβέρνηση - σὲ κρίσιμες στιγμές, ἀποτελοῦν ὄραμα ἐξ οὐρανοῦ γιὰ τὸ φασισμό, ποὺ προσπαθεῖ μὲ κάθε τρόπο νὰ τοῦτώσει στὴν ἐξουσία. (Ἐδῶ πρέπει ν' ἀναφερθεῖ μὴ ἀποψη ποὺ στερεοῖται ὡς ἀλήθεια: μερικοὶ ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ αἰτία τοῦ σημερινοῦ ἀδιεξόδου στὸ Κυπριακὸ πηγάζει ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Κυβέρνηση εἶναι ἀδύνατη. Αὐτὸ δὲν εἶναι ἀληθές. Ἡ Κυβέρνηση ἀσκέ σήμερα μὴ πολιτικὴ ποὺ κληρονόμος ἀπὸ τὸ Λαϊκὸ Κόμμα. Ἡ ἀδυναμία δὲν βρίσκεται στὴν Κυβέρνηση, ἀλλὰ στὴν τακτικὴ ποὺ ἀκολουθεῖ. Εἶναι ἡ πολιτικὴ τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ ποὺ προετοιμάζει τὸ ἔδα-

φος γιὰ κάθε εἶδος πλεκτάνης καὶ συγκρούσεις. Ἡ ἀπομόνωση τῆς Τουρκίας στὸν Ο.Η.Ε ἢ ἀπὸ τὰ κράτη τοῦ Τρίτου Κόσμου δὲν εἶναι σημερινὰ γεγονότα· εἶχε ἀρχίσει ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποὺ ὁ Ἐτσεβίτ ἦταν στὴν ἐξουσία).

Ποῖος ἐπωμίζεται τὸ οἰκονομικὸ βάρος

ΤΟ ΜΕΓΕΘΟΣ τῆς ἐπιβάρυνσης, ποὺ χροῦσε ἡ Κύπρος στὴν οἰκονομία τῆς Τουρκίας, εἶναι ἄλλη μὴ συνέπεια τῆς πιστῆς τήρησης τῶν ἰμπεριαλιστικῶν κανόνων. Ἡ εἰσβολὴ καὶ ἡ συνέχιση τῆς κατοχῆς τῶν κυπριακῶν ἐδαφῶν διπλοῦσε σχεδὸν τὰ ἔσοδα τοῦ ὑπουργείου Ἀμύνης, ἐνῶ μὲ τὸ πρόσχημα τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς βοήθειας καταβάλλονται στὴν Κύπρο ἑκατοντάδες ἑκατομμύρια λίρες. Τὰ χρήματα αὐτά, ποὺ θὰ μπορούσαν νὰ χρησιμοποιηθοῦν δημοσιονομικὰ στὸ ἐσωτερικὸ τῆς χώρας, χάνονται ἀνωστραπτῆ. Οἱ Τούρκοι ἐπενδύτες, λόγω τῆς ἀπομόνωσης, δὲν βρῆκαν στὴν Κύπρο τὴ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας. Ἡ ἐπιχειρησιακὴ ἐξόρρηση τῶν Τούρκων κεφαλαιοῦχων στὰ νησὶ εἶχε μᾶλλον ἀπογοητευτικὴ κατάληξη.

Τὸ βάρος βρῶς δὲν αὐτῶν τῶν δαπανῶν τὸ φέρουν οἱ πλαταιεῖς μάζες τῶν ἐργαζομένων, εἴτε μὲ τὴν κατακόρυφη ἀνοδο τοῦ κόστους ζωῆς, εἴτε μὲ τὴν πτώση τῶν οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν ἐπενδυτικῶν δυνατοτήτων.

Συγχρόνως, ὁ ἰμπεριαλισμὸς, εἴτε μὲ τὸ κυπριακὸ ζήτημα, εἴτε μὲ ἄλλες ἀφορμές, πέτυχε νὰ δημιουργηθεῖ πολεμικὸ κλίμα ἀνάμεσα στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴν Τουρκία καὶ νὰ τὴς ἐμπλέξει σ' ἓνα μᾶχι θανάτου ἐξοπλιστικὸ ἀνταγωνισμὸ, ποὺ ἐλάττει τὰ συμφέροντα τῶν δύο λαῶν. Σήμερα ἡ Ἑλλάδα καὶ ἡ Τουρκία εἶναι οἱ πῶ ἀντιπρόσωποι καὶ ἀπαιτητικοὶ πελάτες τῶν πολεμικῶν βιομηχανιῶν τῶν ΗΠΑ καὶ τῶν ἄλλων χωρῶν.

Ἀμερικανοί, βάσεις καὶ ἐθνικὸ μέτωπο

ΜΕΤΑ τὴν εἰσβολὴ στὴν Κύπρο, ἡ Τουρκία, δαπανώντας ἀστρανομικὰ ποσά, ἀγόρασε καινούργια ὄπλα ἀπὸ ἑταιρίες σὰν τὴ Λόκχηντ ἢ ἄλλες ἀνάλογες. Μὴ ἀσκούμενη καὶ σ' αὐτὰ, ἐπιδίωξε τὴν ἀρση τῆς ἀπαγόρευσης τῆς στρατιωτικῆς βοήθειας ἀπὸ τὴν Η.Π.Α., προσφέροντας σὰν ἀντάλλαγμα, βάσεις, καὶ τελικὰ ὑπόγραψε τὴν πρόσφατὴ συμφωνία. Ἐνῶ οἱ ΗΠΑ, ἀπὸ τὴν πλευρὰ τους, ἐπιτίθενται τὴν ἀπειλὴ τῆς μὴ ἐπικύρωσης τῆς συμφωνίας ἀπὸ τὸ Κογκρέσο, κρατᾶνε συνεχῶς «θερμὰ» τὴν ἀνάγκη ἐξοπλισμοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Μετώπου. Τὴν περασμένη ἐβδομάδα, ἕνας ἀπὸ τοὺς οἰκονομολόγους τῆς Κυβέρνησης δήλωσε, ὅτι στὴν περίπτωση ποὺ τὸ Κογκρέσο ἀρνιθεῖ νὰ ἐπι-

ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

ΒΙΑ ΣΤΗΝ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΙΤΑΛΙΑ

Οἱ βίαιες συγκρούσεις στὸν προεκλογικὸ ἀγῶνα στὴν Ἰταλία ἀρχισαν νὰ γίνονται καθημερινὸ φαινόμενο. Οἱ ἐκλογές ποὺ θὰ γίνουν στὶς 20 τοῦ μηνός εἶναι φανερό πὺς δὲν θάνα τὸ ἐπιστέγασμα μιάς «πολιτισμένης» κοινοβουλευτικῆς ἀντιπαράθεσης ἀλλὰ τὸ μοιραῖο γεγονός τῆς χρεωκοπίας τῶν Χριστιανο - Δημοκρατῶν.

Τὰ θέματα τῆς βίας εἶναι συχνὰ οἱ συγκεντρώσεις τῶν ἀριστερῶν κομμάτων καὶ τῶν νεο - φασιστῶν. Ἡ παρουσίαση τῶν γεγονότων ἀπὸ τὸν τύπο καὶ τὸ ραδιόφωνο φυσικὰ διαστρεβλώνει τὴν πραγματικότητα παρουσιάζοντας

τέτοια βία σὰν ἀπλὴ διαμάχη μεταξὺ τῶν κομμάτων μὲ ἀποτέλεσμα στὴ συνείδηση τοῦ ἀπλοῦ ἀνθρώπου νὰ ἐξισώνονται τὰ κόμματα τῆς ἀριστερᾶς μὲ τοὺς νεο - φασίστες. Ἐλπίζουν ἔτσι νὰ κερδίσουν ἀκόμα μερικοὺς ψήφους γιὰ τοὺς ἐκπροσώπους τῆς «ἡρεμίας», τάξης καὶ ἀσφάλειας.

Ποιά εἶναι ὅμως ἡ διαφορά τῆς ἀνταρτιστερᾶς ἀπὸ τὴν ἀντιφασιστικὴ βία; Ἀπὸ τὴ μὴ ἔχουμε τὴν ὀργανωμένη προσπάθεια τρομοκράτησης τοῦ λαοῦ μέσα στὰ πλαίσια τοῦ πανικοῦ ποὺ διακατέχει τὴν δεξιὰ μὲ τὰ ἀναμενόμενα κέρδη τῆς ἀριστερᾶς στὶς ἐκλογές. Ταυτόχρο-

να δημιουργεῖται συνειδητὰ ἓνα κλίμα ἐντασης μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ δημιουργηθεῖ πρόσφορο ἔδαφος ἂν ἔχει γιὰ ἓνα πραξικόπημα, τουλάχιστον γιὰ τὴν υἱοθέτηση ἀντιτρομοκρατικῶν μέτρων ποὺ ἂν καὶ σπάνια θὰ ἐφαρμοστοῦν ἐναντίον τοὺς τρομοκράτες θὰ χρησιμοποιηθοῦν μὲ τὴν πρώτη εὐκαιρία ἐναντίον τῶν ἐργατικῶν κινήσεων.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη οἱ νεο - φασίστες ἐμφανίζονται προκλητικοί, διακηρύσσουν τὴ βία. Μέσα στὸ λαὸ δρῶνται οἱ ἀποφασισμένοι ποὺ προσπαθοῦν νὰ δάλουν τέρμα στὴ πρόκληση μὲ τοποθέτηση δομῶν στῶν χώρους συγκεντρώσεων

τῶν νεοφασιστῶν. Ὡστόσο τέτοιες ἐνέργειες, παρ' ὅλη τὴ δικαιολογημένη ἀγανάκτηση ποὺ τίς προκαλεῖ, μοιραῖα ὀδηγοῦν στὸν ἀποπροσανατολισμὸ τοῦ λαοῦ καὶ δίνει τὴν εὐκαιρία στὸ κατεστημένο νὰ δράσει ἐναντίον τῶν ἐργατικῶν κινήσεων.

Ἡ ἀτομικὴ τρομοκρατία δὲν ἔλυσε ποτέ κανένα πρόβλημα. Ἀντίθετα πάντοτε εἶνε ἡ ἀφορμὴ νὰ περαστοῦν «ἀντι - αναρχικοὶ» καὶ «αντικομμουνιστικοὶ» νόμοι μὲ ἀποτέλεσμα νὰ καταδιωχτοῦν οἱ ἐπαναστατικὲς ἡγεσίες.

Τὰ πῶ πάνω δὲν ὀδηγοῦν στὸ συμπέρασμα πὺς τὸ ἐργατικὸ κίνημα πρέπει νὰ δέχε-

ται παθητικὰ τὴν φασιστικὴ βία. Ἀντίθετα ὀφείλει νὰ ὀργανώνεται καὶ νὰ ἐξοπλίζεται γιὰ τὴν ἀμυνά του. Κάθε φασιστικὴ πρόκληση πρέπει ν' ἀντιμετωπίζεται μαζικὰ καὶ δυναμικὰ. Ἡ κατάπιψη τοῦ φασισμού δὲν μπορεῖ νὰ γίνει ὅτε μὲ τὸ γάντι ἀλλὰ οὔτε καὶ μὲ τὴν δράση μεμονωμένων ἀτόμων. Μπορεῖ μόνο νὰ γίνει μὲ τὴν ἀποφασιστικὴ δράση τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος, μὲ τὴ συμμετοχὴ τοῦ λαοῦ. Χωρὶς αὐτὴ τὴ συμμετοχὴ ὅσο ἀπεχθής κι' ἂν εἶναι ὁ στόχος τῆς βίας θάχει σὰν ἀποτέλεσμα τὴν ἀποξένωση τῶν μαζῶν καὶ τὴ δημιουργία μαρτύρων γιὰ τοὺς νεο - φασίστες.

Α' ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΕΔΕΝ ΠΑΦΟΥ

Στις 30 του Μάη έγινε στο Κτήμα ή Α' Επαρχιακή συνδιάσκεψη της ΕΔΕΝ Πάφου.

Πήραν μέρος πάνω από 50 αντιπρόσωποι των ομάδων βάρσης και των τοπικών ομάδων.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ Γ.Γ. ΤΗΣ ΕΔΕΚ

Στη συνδιάσκεψη μίλησε ο Γ.Γ. του Σοσιαλιστικού Κόμματος ΕΔΕΚ κ. Χατζηδημητρίου που αφιέρωσε ένα μεγάλο μέρος της ομιλίας του στο ρόλο της νεολαίας.

«Νέοι ήταν οι νεκροί του πραξικοπήματος και της εισβολής, νέοι οι άγνοούμενοι, νέοι βασικά οι άνεργοι, νέοι αυτοί που διψούν για μόρφωση. Οι άλλοι, ή προηγούμενη γενιά, μπορεί να κάμει ένα απολογισμό με τις ετυχισμένες και τις δυστυχισμένες στιγμές, οι νέοι όμως αναζητούν την πατρίδα τους, το γχώρο που θα ζήσουν, αναλογίζονται τις συνθήκες που ή ζωή τους επιφυλάσσει».

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στις σημερινές κρίσιμες στιγμές που περνά ή πατρίδα μας με την συνέχιση της ιμπεριαλιστικής συνωμοσίας.

Σήμερα με την χρεοκοπία της δεξιάς πρέπει να αγωνιστούμε για να διώξουμε την μέχρι τώρα πολιτική ήγεςία που υσυνεργάστηκε με τη χούντα και έπεδωσε και επιδιώκει προδοτική λύση στο Κυπριακό πρόβλημα.

Χρειάζεται πιά ή Κύπρος μια νέα ήγεςία, που να εκφράζει τον λαό, μια αγωνιστική ήγεςία που ν' ανταποκρίνεται προς τις σημερινές αγωνιστικές ανάγκες, μια δοκιμασμένη ήγεςία που ώριμασε στους αγώνες, μια συνεπή ήγεςία που στάθηκε πιστή στις αρχές της χωρίς ταλαντεύσεις αυτή τη δύσκολη ώρα.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ

Σεχωριστή σημασία στον αγώνα μας έχει ή συμμαχία

με του «Έλληνες εργαζόμενους».

«Ο Κυπριακός κι ο Έλληνας λαός», είπε, «έχουν κοινούς στόχους και κοινούς έχθρούς, τον τουρκικό ιμπεριαλισμό και τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό».

«Όσοι προσπαθούν να διαχωρίσουν τον αγώνα του Κυπριακού λαού από τον αγώνα του Έλληνικού λαού εξασθενίζουν το μέτωπο της πάλης και της αντίστασης».

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Οι προσεχείς πολιτικές εξελίξεις θα πρέπει να γίνουν άφετηρία για ένδυνωση του μετώπου της αντίστασης του λαού μας. Γι' αυτό ή ΕΔΕΚ εργάζεται με συνέπεια για μια πατριωτική, αντιπραξικοπηματική ένότητα, με βάση ένα μίνιμουμ πρόγραμμα που να στηρίζει μια νέα αγωνιστική έθνικοαπελευθερωτική ήγεςία.

«Η νέα αγωνιστική ήγεςία είναι ή μόνη απάντηση στο κύμα των πιέσεων οι Δυτικοί κύκλοι προωθούν μέσω διπλωματικών πηγών και ξένων ειδησεογραφικών πρακτορείων».

Για τον Κυπριακό λαό που γνωρίζει όλα τα δεδομένα, όχι μόνο δεν υπάρχει πρόβος, αλλά αντίθετα επιδεινώση. Οι θέσεις του Όναν δεν είναι τίποτε άλλο παρά προώθηση του σχεδίου ανακήρυξης χωριστού κρατιδίου.

«Η έτυμηγορία του λαού μας στις εκλογές δεν μπορεί να είναι τίποτ' άλλο παρά άρνηση των τετελεσμένων κι' αδιάκοπος αγώνας για λευτεριά».

ΓΙΑ ΤΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

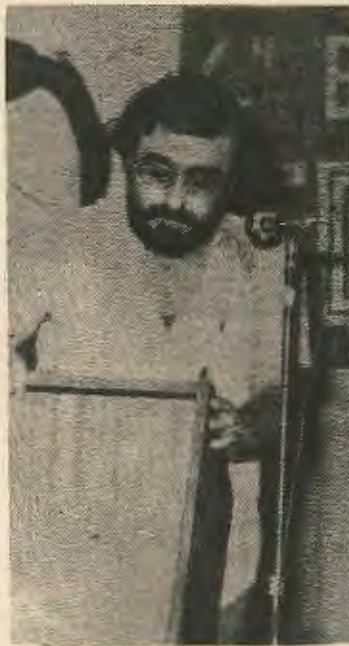
Για το θέμα της σοσιαλιστικής έκφρασης τονίστηκε οτι:

- α) Είναι όργανο δλόκληρης της οργάνωσης και πρέπει όλοι να συμβάλλουμε στο γράψιμο και τη διάδοσή της.
- β) Είναι ο καλύτερος και πιο δλοκληρωμένος τρόπος για να μεταδώσουμε τις ιδέες μας.
- γ) Είναι το μόνο όπλο που έχουμε για να πολεμούμε τις ψευτιές και κατηγορίες του άστικου τύπου και των άλλων έχθρών μας.

δ) Είναι ένα μέσο που μπορεί να βοηθήσει το δέσιμο των Ο.Β. με συζήτηση γύρω από τα θέματα που γράφτηκαν και τις μεθόδους πούλησής της.

ε) Είναι μέσο για οργανωτική διεδσδυση σε χώρους που δεν έχουμε έπαφή. Είναι δηλαδή μέσο για να αποκτήσουμε έπαφή και να κάμουμε μέλη.

Καθήκον για τον καθένα μας είναι ή εξάπλωση της κυκλοφορίας και ή υπεράσπιση των θέσεων που προβάλλονται.

Ο Γ.Γ. της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ κ. Μάριος Τεμδριώτης έκαμε την πολιτική εισήγηση.

Αρχίζοντας αναφέρθηκε στις συνομιλίες όπου τόνισε ή Σ.Ν. ΕΔΕΝ είχε πάντα έπιφυλάξεις για την πορεία και επιτυχία τους. Σήμερα αποδείχτηκε ότι είμαστε σωστοί.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ

- α) Έπαναπροσφυγή στο Συμβούλιο Ασφαλείας και να ζητήσουμε μέτρα ενάντια στην Τουρκία.
- β) Διεθνοποίηση — Διαφύτιση. Να στραφούμε προς τους αδέσμευτους, τις σοσια-

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ

«Η Έπαρχία Πάφου λειτουργεί μέχρι τώρα σαν μια περιφέρεια».

Βασικός και βραχυπρόθεσμος στόχος πρέπει να είναι ή αύξηση των Τ.Ο. και ο χωρισμός της έπαρχίας σε 4 περιφέρειες.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΓΥΑΙΘΡΟΥ

«Η οργάνωση της υπαίθρου συναντά αρκετές δυσκολίες άνκαι υπάρχει φιλικό κλίμα».

Οι βασικές δυσκολίες πηγάζουν από την έλλειψη εμπειρων στελεχών, μεταφορικών μέσων, οικονομικές δυσκολίες και το κλίμα φόβου που επικρατεί.

Για να ξεπαρστούν προτάθηκε:

- α) Να μεθοδευθεί και γίνει πιο αποτελεσματικό το μάζεμα συνδρομών.
- β) Να δρεθούν τρόποι ένδυνωσης των μελών από χωριά που κατεβαίνουν στην πόλη με την οργάνωση πόλης.
- γ) Να μεθοδευθεί ιδεολογική δουλειά.
- δ) Να δραστηριοποιηθούμε

**Η νεολαία
απαιτεί
ψηφο
στα 18**

λιστικές χρώες και τα εργατικά κινήματα των αναπτυσσόμενων χωρών. Ο Έλληνας εργαζόμενος λαός είναι ο σύμμαχός μας και όχι ή οικονομική δλιγαρχία της Ελλάδας. Στους εργαζόμενους πρέπει να στραφούμε για συμμαχία.

γ) Αμυντική θωράκιση. Δεν έννοούμε μόνο την εισαγωγή όπλισμού αλλά και τον έλεγχο του από τον λαό. Πρέπει να δημιουργηθεί λαϊκή πολιτοφυλακή που ο έλεγχος πάνω της να άσκειται από τον ίδιο το λαό και όχι από όργανα της οικονομικής δλιγαρχίας.

Μόνο έτσι θα έχουμε ένα στρατό αξιο της έμπιστοσύνης του λαού και ικανό ν' αντιμετωπίσει τους ιμπεριαλιστικούς στρατούς, χωρίς αυτός ν' αποτελεί κίνδυνο για τις δημοκρατικές διαδικασίες και για έπιβολή φασιστικών καταστάσεων.

ΟΙ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΜΕ ΤΙΣ ΗΠΑ

Ο κ. Τεμδριώτης καταδίκασε τις συμφωνίες τόσο με την Τουρκία όσο και την Ελλάδα και τόνισε ότι χαλκούν νέα δεσμά για τους έρ-

γαζόμενους της Τουρκίας και Ελλάδας.

Για το σύμφωνο μη έπιθεσης μεταξύ Ελλάδας — Τουρκίας, είπε, θα το δεχόμαστε μόνο αν πρώτος όρος ήταν ή αποχώρηση των στρατευμάτων κατοχής από την Κύπρο.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

«Η έξαγγελία των εκλογών δικαιώνει την ΕΔΕΝ και τόνισε ότι ή Σοσιαλιστική Νεολαία θα ύποστηρίξει το σοσιαλιστικό κόμμα ΕΔΕΚ».

Θα ύποστηρίξει το Κόμμα της αντίστασης, που κάτω από την σημαία, που οι άγωνιστές της ΕΔΕΝ και οι εργαζόμενοι, πολέμησαν τα τάνκς και τους σιδηρόφρακτους της 15ης Ιουλίου.

Θα ύποστηρίξει το κόμμα που έγγυάται να μεταφέρει τον αγώνα του λαού στη βουλή, πέρηφανα, άσυποχώρητα, και άσυμβίβαστα.

Θα ύποστηρίξει το κόμμα που θα διεκδικήσει στην Βουλή, τα αίτήματα της εργατικής τάξης, και θα όδηγήσει τον λαό στον αγώνα για λευτεριά και άνεξαρτησία.

ΨΗΦΟΣ ΣΤΑ 18

Καταλήγοντας τόνισε την ανάγκη για ψήφο στα 18. «Η ξενόδοιλη οικονομική δλιγαρχία και οι πολιτικοί της εκπρόσωποι, φοβούνται τις εκλογές και την ψήφο των νέων και των εργαζόμενων. Γι' αυτό και κάνουν ότι μπορούν, για ν' άπαγορεύσουν στους νέους των 18 και τους κύπριους εργάτες και φοιτητές του έξωτερικού να ψηφίσουν».

«Ενα από τα κύρια καθήκοντα της νεολαίας αυτή την περίοδο είναι και ο αγώνας για δικαίωμα ψήφου στους νέους των 18 και στους εργάτες και τους φοιτητές που βρίσκονται προσωρινά στο έξωτερικό».

«Η Σ.Ν. ΕΔΕΝ βρίσκεται ήδη σε έπαφή με άλλες προοδευτικές οργανώσεις νεολαίας για συντονισμό ένός τέτοιου αγώνα που πρέπει να πάρει παγκύπριες διαστάσεις».

«Απ' αυτό τον αγώνα αποκλείονται άσφαλώς εκείνες οι οργανώσεις νεολαίας που καιροσκοπικά συμβιβάζονται με αυτό το σύστημα, για να κερδίσουν κόσμο και δημοκρατική εκτίμηση, ενώ στην ουσία ύπονομεύουν τον αγώνα, τον περιορίζουν στα ύπομνήματα και έξυπηρετούν τα συμφέροντα της οικονομικής δλιγαρχίας».

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΑΝΑΛΥΕΙ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Έληξε την περασμένη Παρασκευή 1.6.76 το φοιτητικό σεμινάριο που οργανώθηκε στην Κύπρο από Γερμανούς φοιτητές, για τη μελέτη των προβλημάτων της Μέσης Ανατολής.

Οι συμμετέχοντες στο σεμινάριο φοιτητές έκφρασαν τη συμπάραστασή τους στους αγώνες του λαού της Κύπρου και των αραβικών λαών της περιοχής.

Τη Δευτέρα 7.6.76 οι οργανωτές του σεμιναρίου προσκάλεσαν τους εκπαιδευμένους νεολαίστικων οργανώσεων της Κύπρου για να εκθέσουν τις απόψεις τους πάνω στο Κυπριακό. Τη Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ εκπροσώπησε ο σ. Θέμος Δημητρίου ο οποίος ανέλυσε τις θέσεις και απόψεις της ΕΔΕΝ, όπως περιλαμβάνονται στις προγραμματικές άρχες της δράσης.

Η ΟΜΙΛΙΑ

ΤΟΥ συν. Θ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

«Η Σ.Ν. (ΕΔΕΝ) έχει πει πολλές φορές, πως το Κυπριακό πρόβλημα είναι κλασικό παράδειγμα μεταποικιακής δέσμευσης και διεξόδου. Το Κυπριακό κράτος ήταν από την πρώτη στιγμή της δημιουργίας του αλλοδαμένο με το σύνταγμα της Ζυρίχης και την συνθήκη εγγυήσεως. Έτσι, είχαμε από τη μια ένα σύνταγμα οριστοτεχνικά φτιαγμένο για να εδύνη αλλόενα και περισσότερο τις διακοινοτικές σχέσεις και από την άλλη την εγγύηση αυτού του συντάγματος από τρεις χώρες του ΝΑΤΟ που η κάθε μία διατηρούσε στρατιωτικά αποσπάσματα στο νησί.

Το σύνταγμα της Ζυρίχης έδινε ουσιαστικά την έδουσία Εσχωριστά στην Έλληνοκυπριακή και την Τουρκοκυπριακή οικονομική ολιγαρχία. Όπως και ο άλλος κλάδος των υποανάπτυκτων χωρών αυτή η οικονομική ολιγαρχία δεν δημιουργήθηκε από την φυσιολογική εξέλιξη του αναπτυξιακού καπιταλισμού, αλλά αποτέλεσε συνέχεια της προ-καπιταλιστικής οριστοκρατίας, που με συνεργασία των Έξων μονοπωλιακών κεφαλαίων εξελίχθηκε σε καπιταλιστικά μονοπώλια μέσα σε συνθήκες υποανάπτυξης. Η Εσχωριστή ανάπτυξη των Έλληνοκυπριακών και των Τουρκοκυπριακών μονοπωλίων οδηγούσε αναπόφευκτα στην σύγκρουσή τους, μια σύγκρουση στην οποία οδηγήθηκε ολόκληρος ο Κυπριακός λαός κάτω από αυθιμιστικά συνθήματα.

Μετά τις διακοινοτικές συγκρούσεις του 1963-64 η ούσια του συντάγματος καθιερώνεται πια Εσκάθαρα: οι δύο κοινότητες ουσιαστικά χωρισμένες, η κάθε μια κάτω από την εκμετάλλευση των δικών της μονοπωλίων που την κυβερνούν με την εγγύηση της Έλληνας και της Τουρκικής αρχουσας τάξης. Η προοπτική για αγώνα αποδέσμευσης ολόκληρου του Κυπριακού λαού, χάνεται μέσα στο μίσος που δημιουργήσαν οι διακοινοτικές συγκρούσεις και οι μεταποικιαστές και οι συνεργάτες

τους στην Κύπρο δεν είχαν εύκαιρα να μην προσπαθούσαν να το διατηρήσουν και να το αναπτύξουν. Έτσι η εργατική τάξη, στερημένη από μια θαρραλέα καθοδήγηση που να δείξει τη μόνη διέξοδο, τον κοινό αγώνα, απέθηκε να διεκδικήσει Εσχωριστά τα δικαιώματα της, τη λευτεριά της, ν' αγωνιστεί Εσχωριστά στην κάθε κοινότητα για την εξέλιξη της εκμετάλλευσης, για το σοσιαλισμό.

Μια τέτοια όμως πορεία ήταν καταδικασμένη από την αρχή. Η Τουρκοκυπριακή κοινότητα, πιο αδύνατη και μέσα σε συνθήκες μόνιμης καθυστέρησης, υποτάσσεται πολύ γρήγορα στη δικτατορία που Ντενκτάς και Τουρκικής στρατοκρατίας. Στην Έλληνοκυπριακή κοινότητα τα πράγματα είναι κάπως διαφορετικά. Δεύτερο λόγο παράγοντες όπως ο Τουρισμός και εμβάσματα από το Εξωτερικό, αποχτούν λόγω μεγέθους της Κύπρου, ζωτική σημασία για την Κυπριακή οικονομία. Μια συνεχής οικονομική άνοδος είναι χαρακτηριστική στην περίοδο μετά το 1964. Σ' αυτή την περίοδο το δικαίωμα επίπεδο των εργαζομένων ανέβαινε συνεχώς και μαζί μ' αυτό εδραιωνόταν η πεποίθηση, πως η αυξανόμενη εύημερία είναι μόνιμη τάση του Κυπριακού ακιταλισμού.

Ο παραλογισμός όμως του οικονομικού διαχωρισμού, γινόταν αλλόενα και σοβαρότερη τροχαπέδη της ανάπτυξης. Η έλλειψη εργατικού δυναμικού στην Έλληνοκυπριακή κοινότητα και η μόνιμη υποασαφάλιση στην Τουρκοκυπριακή οδηγούσαν στην συνεχή μείωση του διαχωρισμού. Η Τουρκοκυπριακή ηγεσία αναγκάστηκε να χαλαρώσει τον κλοιό της γύρω από τους Τουρκοκυπρίους και να εμπίπτει σε εργάτες να εργάζονται στον Έλληνοκό τομέα, που ευχαρίστως τους δεχόταν σαν φτηνή εργατική δύναμη. Η έπαφή Έλληνοκυπρίων - Τουρκοκυπρίων άρχισε να σπάει το φράγμα του μίσους και οι κοινές ταξικές διεκδικήσεις δεν θα άργησαν να γίνουν πραγματικότητα. Ηδη η Σ.Ν. ΕΔΕΝ άρχισε να βάσει μαζί με Τουρκοκυπρίους συντρόφους τα θεμέλια για τον κοινό αγώνα.

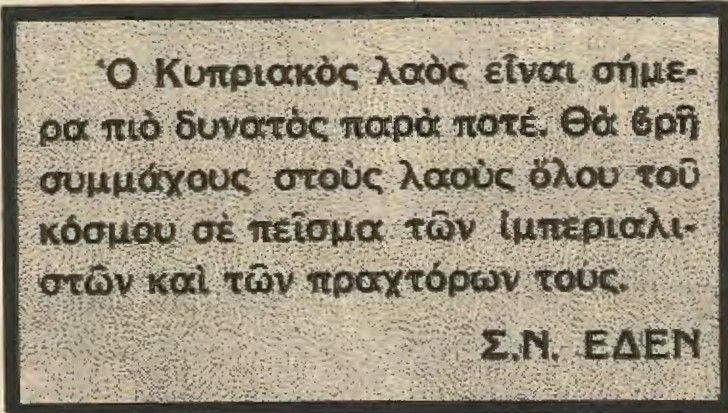
Αυτή την πορεία ήλθαν να ανατρέψουν το πραξικόπημα και η εισβολή. Όμως δεν είναι αρκετή η εσωτερική ταξική δύναμη για να δώσει την εξέλιξη της επίθεσης κατά της Κύπρου. Η επίθεση ήταν έργο των ιμπεριαλιστών που χρησιμοποίησαν αυτή τη δυναμική για να πετύχουν δικές τους επιδιώξεις.

Ο φυσικός δρόμος για την κατάκτηση της Κύπρου από τον Άμερικανικό ιμπεριαλισμό περνούσε μέσα από τις ίδιες δομές του συντάγματος που άφησαν οι Άγγλοι. Από τη μια η οικονομική ολιγαρχία της Κύπρου δεμένη πέρα για πέρα με το ξένο κεφάλαιο, αποτελούσε στέρνα βάση πάνω στην οποία

μπορούσε να χτιστεί η συνωμοσία. Από την άλλη η διεξόδου της Ελλάδας και της Τουρκίας στις δύο κοινότητες και ο ουσιαστικός έλεγχος των δύο αυτών χωρών του ΝΑΤΟ στις ενοπλίες δυνάμεις του νησιού έκαναν εύκολη την εξέλιξη της. Στην Τουρκοκυπριακή κοινότητα ο έλεγχος από την Τουρκία ήταν πλήρης. Στην Έλληνοκυπριακή, όπου ο Μακάριος ακολουθούσε τη δική του πορεία, οι ιμπεριαλιστές αναγκάστηκαν να γυρέψουν άλλους πολιτικούς ηγέτες της οικονομικής ολιγαρχίας για να παίξουν το δικό τους παιχνίδι. Ο Μακάριος δεν αποτελούσε πρωτοπορία κοινωτικών αγώνων. Είχε όμως Εσφύγει από τον έλεγχο της οικονομικής ολιγαρχίας και δεν δίστασε να χρησιμοποιήσει την υποστήριξη του λαού στην αντιπαράθεσή του μαζί της. Γι' αυτό και συνωμοσία εναντίον του Κυπριακού λαού σ' αυτό το διάστημα παίρνει την όμη συνωμοσίας εναντίον του Μακαρίου.

ρα να αντιτάσσουμε εθνικά διαχωρισμένες τις δυνάμεις της Κύπρου. Στην περίπτωση της Κύπρου η ΕΔΕΚ έχει προτείνει ένα τρίπτυχο: Διαφύση από Εξωτερικό, άξιοποίηση της ξένης βοήθειας, αγώνας από εσωτερικό. Η Σ.Ν. ΕΔΕΝ πιστεύει πως μόνο ο συνδυασμός των τριών αυτών πτυχών του αγώνα μπορεί να δώσει τη σωστή πορεία.

Ο αγώνας στον πολιτικό τομέα συνιστά βασικό στη περιφρούρηση του ενιαίου της Κύπρου. Ο διαχωρισμός των κοινωτήτων και η Εξορία του αυθιμιστικού κλίματος από την προσπάθεια δύσκολη. Όμως σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να γονατίσουμε μπροστά στις δυσκολίες και να αντικρύσουμε τον αγώνα μας σαν αγώνα των Έλληνοκυπρίων ενάντια στους Τουρκοκυπρίους. Σε όλες τις εκκινήσεις μας, σε όλες τις προσπάθειες μας πρέπει να χυθουμε από νού το συμφέροντα του συ-

Έπανελημμένες δολοφονικές απόπειρες, εκβλησιαστικός εκβιασμός πολιτικός εκβιασμός τρομοκρατική δράση, συνθέτουν μια και μοναδική πορεία που κατάληξη της ήταν το πραξικόπημα και η εισβολή.

Το πραξικόπημα βρήκε τον Κυπριακό λαό όλοια και άπροτοίμαστο. Η απαίτηση για τη δημιουργία λαϊκής πολιτοφυλακής για την αντιμετώπιση της Εσκαθίτικης τρομοκρατίας και του φανερού κινδύνου πραξικόπηματος δε βρήκε ανταπόκριση από το κράτος. Ο οπλισμένος λαός αποτέλεσε κάρτα για την αρχουσας τάξη. Παρ' όλη την άνοδο οργανωσια του όμως ο Κυπριακός λαός με την αυθόρμητη αντίστασή του έδειξε πως μια στοιχειώδης οργάνωση ήταν αρκετή για την συντριβή του πραξικόπηματος. Κι' όταν άργότερα ακολούθησαν οι δύο φάσεις της Τουρκικής επίθεσης, η συνειδητή προσπάθεια να κρατηθεί ο λαός έξω από τη χάρση της πορείας του αγώνα αποτέλεσε το βασικό συνταξιακό που επέτρεψε στον Τουρκικό στρατό να καταλάβει το 40% του νησιού και να προσηφυγοποιήσουν τον μισό πληθυσμό.

Η Σ.Ν. ΕΔΕΝ δέχεται σαν την μόνη σωστή τοποθέτηση την θέρηση του Κυπριακού προβλήματος μέσα στα πλαίσια του παγκοσμίου αντιιμπεριαλιστικού κινήματος. Βλέπουμε τις συμμοχίες μας μέσα από το πρίσμα του αγώνα για την εξέλιξη της εκμετάλλευσης πέρα από κάθε έννοια συνόρων και εθνοτήτων. Ο καπιταλισμός στη σημερινή του μονοπωλιακή - πολυεθνική φάση έχει τσακίσει αυτές τις έννοιες πέρα για πέρα. Είναι αδιανόητο μπροστά στον καπιταλιστικό οδοστρωτή-

νδου του Κυπριακού λαού, Έλλήνων και Τουρκών. Ταύχρονα δεν μπορούμε να έχουμε εμπιστοσύνη στην Έλληνική Κυβέρνηση γιατί αυτή η Κυβέρνηση είναι σε μεγάλο βαθμό δεμένη με το ΝΑΤΟ. Έτσι θα πρέπει να αγωνιστούμε για την εδραίωση μιας ανεξάρτητης Κυπριακής πολιτικής που να ανταποκρίνεται στις επιδιώξεις ολόκληρου του Κυπριακού λαού. Μια τέτοια πορεία είναι αναπόφευκτο να επηρεάσει θετικά τον αγώνα του Έλληνοκού και του Τουρκικού λαού που με τη σειρά τους θα χυθουν ενούκό αντίκτυπο στο δικό μας αγώνα.

Η στρατιωτική πλευρά του θέματος βρίσκεται βασικά στην εξασφάλιση των άμυντικών δυνατοτήτων της Κύπρου στο ενδεχόμενο μιας νέας ιμπεριαλιστικής επίθεσης είτε αυτή πάρει τη μορφή νέας Τουρκικής επίθεσης είτε τη μορφή φασιστικής δράσης με το πρόσχημα του αντικομμουνισμού. Ηδη η διεξία προσπαθεί ν' ανασυνταχθεί προβάλλοντας μέσα από τις εφημερίδες της το μόνο σύνθημα που μπορεί να την ενώσει, τον αντικομμουνισμό. Όπως και πριν το πραξικόπημα και την εισβολή, έτσι και τώρα, η Σ.Ν. ΕΔΕΝ πιστεύει πως ο μόνος δρόμος για την αποτελεσματική στρατιωτική αντιμετώπιση της ιμπεριαλιστικής επίθεσης είναι ο οπλισμός του λαού μέσα από πλαίσια μιας λαϊκής πολιτοφυλακής. Αυτό το σύνθημα αποτελεί και σήμερα ένα από τα βασικά κλειδιά για τον αγώνα.

Η εμπλοκή ολόκληρου του λαού στην άμυνα της Κύπρου είναι ακόμα ο μόνος τρόπος που θα εξασφαλίσει άρκετες στρατιωτικές δυνάμεις με ψηλό αγωνιστικό ήθικ.

Η σωστή αντιμετώπιση των οικονομικών προβλημάτων της Κύπρου αποτελεί τέλος τον καθοριστικό παράγοντα της επιτυχίας του αγώνα. Έδώ πρέπει να πούμε πως η σωστή οικονομική πολιτική δεν είναι δυνατόν να ακολουθηθεί χωρίς τη μονοπωλιμένη αντίδραση της οικονομικής ολιγαρχίας. Αυτή την αντίδραση πρέπει να την περιμνουμε και να μας ετοιμάσει για την αντιμετώπιση της. Η οικονομική ολιγαρχία δεν είναι σε θέση να δει πέρα από τα στενά ταξικά της συμφέροντα. Και σήμερα ο Κυπριακός λαός δε μπορεί να επιτρέψει στα οικονομικά μονοπώλια να συνεχίσουν την εκμετάλλευση της δουλειάς του. Η πολιτική των εμχορηγήσεων του ιδιωτικού κεφαλαίου από το κράτος είναι άπαρόδεκτη. Το οικονομικό πρόγραμμα που προτείνει η Σ.Ν. ΕΔΕΝ απαιτεί:

1. Κρατικοποίηση των βασικών τομέων της οικονομίας (Τράπεζες, ασφάλειες, Εξαγωγικό - εισαγωγικό εμπόριο, μεταλλεία πετρελαιοειδή).
2. Πλήρη άπασαχόληση - όχι απόλυση. Αν δεν υπάρχει δουλειά για όλους μείωση των ώρων εργασίας χωρίς μείωση απόλαδών. Στην περίπτωση που μιά εταιρία ισχυρίζεται πως δεν μπορεί να συνεχίσει τις εργασίες της μ' αυτούς τους όρους να μπει κάρτα από την κοινή διαχείριση κράτους - προσηφυκο - διεύθυνση.
3. Δημιουργία κρατικών επιχειρήσεων με κοινή διεύθυνση κράτους - προσηφυκο.
4. Παροχή χαμηλοτόκων δανείων σε αγροτικούς συνεταιρισμούς.
5. Διόθεση κρατικής, εκκλησιαστικής και άλλης άνεκμετάλλευτης γης σε γεωργικούς συνεταιρισμούς για καλλιέργεια.

Τα παραπάνω δεν απαιτούν ρωμαντικούς οραματισμούς. Είναι μια καυτή αναγκαιότητα για την πλήρη εκμετάλλευση των δυνατοτήτων της Κύπρου και για την προώθηση του αγώνα. Δεν έχουμε δικαίωμα να δειλάσουμε μπροστά στην αντίδραση της οικονομικής ολιγαρχίας. Ο Κυπριακός λαός είναι σήμερα πιο δυνατός παρά ποτέ. Θα βρή συμμάχους στους λαούς όλου του κόσμου σε πείσμα των ιμπεριαλιστών και των πραχτόρων τους.

Έκ μέρους της ΕΔΟΝ μίλησε ο κ. Μ. Παπαπέτρου, που τάχθηκε υπέρ της Έλληνοτουρκικής φιλίας, του αντιιμπεριαλιστικού αγώνα, και υπέρ της εφορμογής των ψηφοματών του ΟΗΕ. Χαρακτηριστικά είπε: «Σήμερα, το κύριο εμπόδιο για τη λύση του Κυπριακού προβλήματος είναι η τουρκική διαίλλαξία. Δεν πιστεύουμε ότι η Τουρκία μπορεί να άγνοσει χωρίς επιπτώσεις τις αποφάσεις των Ηνωμένων Έθνων για την Κύπρο.

Χαρακτηριστικό αυτής της αποθράσυνσης της Τουρκικής ηγεσίας αλλά και της απομόνωσης στην όποιον περιπέσει είναι και το γεγονός ότι μόνο η Τουρκία ψήφισε ενάντια στο ψήφισμα της τελεσίδικας συνόδου της Γενικής συνέλευσης του ΟΗΕ. Πιστεύουμε ότι αυτό αποδεικνύει ότι πίσω από την Τουρκία βρίσκεται ο Άμερικανός

Η ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ ΣΤΗ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Το παρόν σημείωμα δεν φιλοδοξεί να δώσει ένδελεχη ανάλυση των διαφόρων έννοιών που σε διαφορετικές εποχές και από διαφορετικούς ανθρώπους πήρε ή λέξη «αποξένωση» ή «αλλοτριώση». Πολύ περισσότερο δεν φιλοδοξεί να πρωτοτυπήσει. Θα προσπαθήσουμε, όμως, να δώσουμε σε γενικές γραμμές τη μαρξιστική έννοια της αλλοτριώσης και τη χρήση της στη μαρξιστική ανάλυση.

Ο Μάρξ δανείστηκε τον όρο από την Χεγκελιανή φιλοσοφία δίνοντας του όμως τη δική του έννοια μέσα στα πλαίσια της υλιστικής θεώρησης των πραγμάτων και ακριβώς πάνω στην κοινωνική τους βάση.

Γενικά από την μαρξιστική άποψη «αποξένωση» είναι η πορεία μέσα από την οποία το υποκείμενο υποφέρει από ενός είδους εξάρτηση από μια εξωτερική απ' αυτό κατάσταση που αρχικά το ίδιο το υποκείμενο δημιούργησε. Για παράδειγμα ο Α. Φουέριπαχ λέει: «Ο άνθρωπος δημιούργησε το Θεό «κατ' εικόνα και ομοίωσιν» και μετά εξάρτησε τον εαυτό του από το δικό του δημιούργημα».

Εξ άλλου ο Μάρξ και ο Έγκελς δείχνουν στην «Αγία Οικογένεια» ότι η «Αγία οικογένεια δεν είναι τίποτε άλλο παρά εξιδανικευμένη μορφή της πραγματικής οικογένειας και το δημιούργημα της «Αγίας Οικογένειας» είναι απλώς προϊόν της αποξένωσης.

Αρχικά ο Μάρξ είδε το κράτος σαν μια άλλη μορφή της ανθρώπινης αλλοτριώσης από το πραγματικό του «είδος». Ο άνθρωπος σαν πολίτης, όπως τον παρουσιάζουν τα διάφορα αστικά κράτη μέσα από τα καταστατικά τους είναι πολύ διαφορετικός από τον άνθρωπο — μέλος της κοινωνίας. Ο άνθρωπος — πολίτης έχει ίσα δικαιώματα με όλους τους άλλους, συμπεριφέρεται και του συμπεριφέρονται «δημοκρατικά». Είναι όμως ένας τεχνητός άνθρωπος, ένα αφηρημένο κατασκευάσμα. Ο πραγματικός άνθρωπος είναι μέλος της κοινωνίας, μέσα στις ανισότητες οικονομικές και κοινωνικές πραγματικότητες, με τις θρησκευτικές του πεποιθήσεις και προκαταλήψεις του. Ο άλλος ο φτιαχτός, ο πολίτης — άνθρωπος, όπως τον παρουσιάζουν τα καταστατικά των κρατών δεν είναι τίποτε άλλο παρά αποτέλεσμα της ανθρώπινης αλλοτριώσης. Όπως και το κράτος το ίδιο. Το δημιούργησε ο άνθρωπος για να εκφράζει το φανταστικό «κοινό» συμφέρον που στην οικονομική πραγματικότητα δεν υπάρχει στην κοινωνία. Έτσι μέσα στην αποξένωσή του το φαντάζεται να στέκει πάνω από τη κοινωνία. Δεν είναι, όμως, τίποτε άλλο παρά μέρος της κοινωνικής ζωής της ίδιας, αποτέλεσμα της αποξένωσης.

Στα πιο όριμα του έργα ο

Μάρξ έβαλε το θέμα πάνω σε πιο συγκεκριμένη βάση. Τοποθέτησε την αποξένωση μέσα στην πιο σημαντική κοινωνική δραστηριότητα: Την εργασία. Η «αλλοτριωμένη εργασία» γίνεται έτσι ένα σπουδαίο όργανο της μαρξιστικής ανάλυσης.

Μέσα στις καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής «ο εργάτης συνδέεται με το προϊόν της εργασίας του σαν να πρόκειται για ένα ξένο αντικείμενο». (Οικονομικά και Φιλοσοφικά Χειρόγραφα). Δηλ. ο εργάτης δεν έχει έλεγχο πάνω στο προϊόν της εργασίας του, που παράγεται για την αγορά και που καρπύεται κάποιος άλλος και αφού τα προϊόντα δεν είναι τίποτε άλλο παρά εργασία (κάθε προϊόν είναι αποτέλεσμα της εργασίας και έρα αντιπροσωπεύεται από το χρόνο εργασίας που ξοδεύτηκε για την παραγωγή του) ή εργασία αυτή είναι αλλοτριωμένη εργασία. Το κεφάλαιο δημιουργείται από την υπεραξία της εργασίας του εργάτη. Αυτή η υπεραξία συσσωρεύεται στη μορφή του κεφαλαίου.

Στη «Γερμανική Ίδεολογία» (Μάρξ και Έγκελς) η αποξένωση της εργασίας χρησιμοποιείται με μια ακόμα ξεχωριστή σημασία: Η αποξένωση του εργάτη από το προϊόν του, όπως εμφανίζεται λόγω των νόμων της αγοράς. Στο ξακουστό κομμάτι του «Κεφαλαίου» «Φετιχισμός των Εμπορευμάτων» ή υποδούλωση του παραγωγού στους νόμους της αγοράς παρομοιάζεται με τις δυσδιαιμονίες των πρωτογόνων που αφού κατασκευάσουν ένα φέτιχ με τα ίδια τους τα χέρια μετά πέφτουν στα γόνατα και το λατρεύουν.

Η ιδιωτική περιουσία είναι αποτέλεσμα της αποξένωσης της εργασίας. Φαινομενικά η υπαρέτη της ιδιωτικής περιουσίας είναι η αιτία της αποξένωσης. Ο Μάρξ όμως υποστηρίζει το αντίθετο. Η ιδιωτική περιουσία απορρέει από την αποξένωση. Ο λόγος είναι απλός και θρίσκεται στην καρδιά της μαρξιστικής υλιστικής σκέψης. Ο άνθρωπος είναι το υποκείμενο και όχι το αντικείμενο. Η ιδιωτική περιουσία είναι το αντικείμενο που πηγάει από τον αποξενωμένο άνθρωπο.

Τό να αντιστρέψουμε τα δυο είναι σαν να αντικειμενικοποιούμε και να αποδίδουμε οντότητα σε μια αφηρημένη έννοια, σαν να της αναγνωρίζουμε την ύπαρξη από μόνη της και να της αποδίδουμε δυνάμεις που ανήκουν μόνο στον άνθρωπο. Τό ότι διάφοροι φιλόσοφοι αποδίδουν ανθρώπινη δραστηριότητα σε καταστάσεις εξωτερικές του ανθρώπου αυτό είναι παράδειγμα της αποξενωμένης τους συνείδησης και σκέψης. Αυτό ο Μάρξ το συγκρίνει με τη θρησκεία: «Στην αρχή οι θεοί δεν είναι η αιτία αλλά τό αποτέλεσμα της διακοινω-

τικής σύγκρισης του ανθρώπου».

Βέβαια τα πιο πάνω αφήνουν αναπάντητο τό ερώτημα πού πιά είναι ή ρίζα της αποξένωσης. Τήν απάντηση τή δίδουν ο Μάρξ και Έγκελς στην «Γερμ. Ίδεολογία» όπου εξετάζουν τήν ιστορική εξέλιξη της εργασίας και της περιουσίας. Η περιουσία είναι λιγώτερο σημαντική από τήν εργασία. Δεν είναι τίποτε άλλο παρά αφηρημένη νομική έννοια. Οι διάφορες μορφές ιδιοκτησίας σε διάφορες εποχές προκύπτουν από τόν καταμερισμό εργασίας. Η εξέλιξη τού καταμερισμού εργασίας είναι ένα μεγάλο θέ-

μα. Εκείνο πού μπορεί να λεχθί με λίγα λόγια είναι πώς ο καταμερισμός εργασίας χωρίζει τούς ανθρώπους, τούς φέρνει σε σύγκρουση τόν ένα με τόν άλλο.

Κάθε άνθρωπος αποχτά ξεχωριστή σφαίρα δραστηριότητας πού τού επιβάλλεται από τήν κατανομή εργασίας και της όποιας είναι δέσμιος. Αυτή ή εξέλιξη δημιουργεί τις τάξεις. Οι τεράστιες παραγωγικές δυνατότητες πού δημιουργούνται λόγω τού καταμερισμού εργασίας εμφανίζονται στα άτομα πού συνδυάζονται με τό τρόπο πού καθορίζει ο καταμερισμός εργασίας, σαν μια δύναμη εξω-

τερική και ξένη σ' αυτούς πού τούς επιβλήθηκε από τά έξω. Ο καταμερισμός εργασίας ή πιδ σωστά ή εξέλιξη τού δημιουργήσε τήν αποξενωμένη εργασία πού δημιούργησε με τή σειρά της τήν ατομική ιδιοκτησία.

Όμως ή ατομική ιδιοκτησία στο καπιταλιστικό σύστημα έρχεται στη διαλεχτική εξέλιξη τών πραγμάτων με τήν δημιουργία της μάζας τών άχτημόνων τού προλεταριάτου, τού επαναστατικού φορέα πού θα εξαλείψει τις αντιφάσεις τού κόσμου τού πλούτου και της φτώχειας, καταργώντας έτσι και τήν ανθρώπινη αποξένωσή του.

Η ΠΗΓΗ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΙΣΟΤΗΤΑΣ

Τό να πείσης κάποιον ότι υπάρχει ανισότητα δεν είναι και πολύ δύσκολο. Δύσκολο όμως είναι να τού αποδείξεις ότι ή ανισότητα δεν είναι κάτι φυσικό και επομένως πρέπει να κάμει κάτι για τήν εξάλειψή της.

Πολλοί θα συμφωνήσουν ότι υπάρχει ανισότητα: «και αυτό είναι άδικία» αλλά «στο κάτω κάτω οι άνθρωποι δεν είναι γεννημένοι ίσοι». Θα είναι χαμένος κόπος σε τέτοια περίπτωση να μιλάς για τό μέγεθος της ανισότητας.

Εκείνο πού χρειάζεται να δείξεις είναι ότι ή ανισότητα είναι αποτέλεσμα της μετέλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. Νά δείξεις ότι οι πλούσιοι δεν γεννήθηκαν με περισσότερες ικανότητες από μας αλλά ότι πλούτισαν γιατί πήραν και πέρνουν τόν πλούτο πού δημιουργούν άλλοι. Με άλλα λόγια ότι ή ανισότητα είναι στην ουσία αποτέλεσμα όργανωμένης — και «νόμιμης» — ληστείας.

Ποιός λοιπόν φτιάχνει τά πλούτη μέσα στην κοινωνία μας;

ΤΑ ΠΛΟΥΤΗ ΕΙΝΑΙ ΣΧΕΤΙΚΑ

Βέβαια με τά πλούτη δεν εννοούμε τά νομίσματα, τά ασημικά ή τό χρυσάφι πού έχει κάποιος. Γιατί αν δεν βρεθί κάποιος να σου ανταλλάξει τά χρήματά σου με τήν πείνα έστου κι' αν κουβαλάς μαζί σου βαλίτσες γεμάτες πεντόλιρα. Τά χρήματα είναι μόνο μέσα ανταλλαγής, είναι μόνο σύμβολο πλούτου.

Οι πλούσιοι είναι πλούσιοι όχι γιατί έχουν στην τράπεζα

ζα χρήματα αλλά επειδή έχουν μεγάλα και όραία σπίτια, γή, εργοστάσια, μηχανήματα.

Τά πλούτη είναι σχετικά. Τό καιρό τών προπάππων μας κάποιος με 4 αγελάδες σπίτι με άνωί και ένα άλογο έθεωρείτο πλούσιος άνκαι δεν είχε τά αγαθά πού έχουμε έμεις ψυχή, τηλεόραση, πλυντήριο. Η άκόμα πιδ παλαιά, στα προϊστορικά χρόνια πλούσιος ήταν κάποιος πού είχε άρκετό φαί άποθηκευμένο για να περάσει τόν χειμώνα.

Σήμερα πάλιν δεν μπορείς να λέγεις πλούσιος επειδή έχεις αυτοκίνητο πού δεν έχει ο παπούς σου.

Τά πλούτη, βασικά, (σπίτια, γή, εργοστάσια μηχανές) είναι αυτά πού μας βοηθούν να επιζήσουμε και να έχουμε ένα ψηλό βιοτικό επίπεδο — σε σύγκριση με προηγούμενες εποχές. Και πλούσιοι είναι ή μειοψηφία τού πληθυσμού πού σε σχέση με τήν πλειοψηφία μπορεί να ζήσει εύκολότερα καλύτερα και να έχει ψηλότερο βιοτικό επίπεδο.

ΕΡΓΑΣΙΑ

Από πού έρχονται όμως τά πλούτη; Ποιός τά παράγει; Οι πλούσιοι λέν ότι παράγεται από τά εργοστάσια τους, τις εταιρείες τους, τήν γή τους, έτσι πού αν αυτοί δεν υπήρχαν θα πεθάναμε από τήν πείνα, και τό κρύο.

Ούσιαστικά όμως δυο είναι οι πηγές τού πλούτου: οι πρώτες ύλες και ή εργασία τού ανθρώπου. Αυτός φαίνεται καθαρά στην περίπτωση τού προϊστορικού ανθρώπου. Τά φρούτα ήταν ο μόνος τρόπος για να ζήση. Ήταν τά πλούτη του. Αλλά άνκαι ήταν καθαρά προϊόν της φύ-

σης χρειάστηκε ή εργασία του για να τό μαζέψη. Διαφορετικά τά φρούτα πάνω στα δέντρα δεν αποτελούσαν πλούτη εκτός αν κάποιος τά μαζέψει.

Όταν ο άνθρωπος άρχισε να κυνηγά και να καλλιεργεί ένας τρίτος παράγοντας μπήκε τά εργαλεία. Γιατί με τά εργαλεία μπορούσε να παράγει περισσότερη τροφή. Τώρα λοιπόν τρεις παράγοντες συνυπάρχουν στην παραγωγή. Η φύση (πρώτες ύλες) ή εργασία και τά εργαλεία. Αλλά τά εργαλεία είναι αποτέλεσμα φύσης (ξύλο, πέτρα, μέταλλωμα) και εργασίας τού ανθρώπου πού τά έφτιαξε. Έτσι πάλι οι πηγές τού πλούτου είναι οι άρχικές δυο: φύση και εργασία.

Σήμερα τά εργαλεία πού χρησιμοποιούμε είναι πιδ ανεπτυγμένα (γι' αυτό τά λέμε μηχανήματα). Η πηγή όμως τού πλούτου παραμένει ή ίδια. Στη βάση του προέρχεται από τόν συνδυασμό εργασίας και φύσης. Γιατί όλα τά μηχανήματα προέρχονται από τό συνδυασμό εργασίας και φύσης.

Ποιός λοιπόν παράγει τά πλούτη; Οι πρώτες ύλες πού μας παρέχει ή φύση δεν είναι πλούτη αν δεν χρησιμοποιήσουμε τήν εργασία και τις μαζέψουμε και μετατρέψουμε σε μηχανήματα, σπίτια, εργοστάσια κλπ.

Πλούτη λοιπόν είναι αποτέλεσμα της εργασίας τών ανθρώπων.

Τά πλούτη παράγονται όχι από τά μηχανήματα και τις πρώτες ύλες αλλά από τούς ανθρώπους — τούς εργάτες — πού χρησιμοποιούν τις πρώτες ύλες και τά μηχανήματα.

Ο ΖΑΝ - ΛΥΚ - ΓΚΟΝΤΑΡ ΜΙΛΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

Ο Ζαν - Λυκ - Γκοντάρ είναι ένας Γάλλος σκηνοθέτης της νέας γενιάς που με την δουλιά του στον κινηματογράφο χάραξε μια καινούργια τομή σ' όλη την ιστορία του κινηματογράφου. Η τομή αυτή γίνεται το 1958 με την ταινία «Με κομμένη την ανάσα». Μέσα από τις ταινίες έ Γκοντάρ αναλύει και κριτικάρει την σύγχρονη γαλλική και κατ' επέχταση καπιταλιστική κοινωνία κατά τρόπο διαλεκτικό. Το καινούργιο κινηματογράφο εκφράζεται, όχι μόνο με την αλλαγή στο περιεχόμενο των ταινιών του, αλλά και με την αλλαγή της ιδίας της μορφής αυτών των ταινιών.

Μερικές από τις πιο γνωστές ταινίες του είναι: Οι

Καραμπινιέροι, Άλφαβήτα, Ο τρελλός Πιέρρο, Άρσενικό — θηλυκό, μια γυναίκα παντρεμένη, Made in U.S.A., week - end.

Δυστυχώς στην Κύπρο, δεν έχει παιχτεί πλατεία καμιά ταινία Γκοντάρ. Αυτό φυσικά εντάσσεται μέσα στο γενικότερο κλίμα άνοσταρξίας κινηματογραφικής παράδοσης στον τόπο μας. Τούτο είναι μεγάλο έλλειψη, για τον κύριο προβληματιζόμενο. Οι ταινίες του Γκοντάρ θα μπορούσαν να του δώσουν πολλά.

Δίνουμε πιο κάτω ένα σύντομο κείμενο που έγραψε ο Γκοντάρ για το πώς βλέπει τον ρόλο του κινηματογράφου σήμερα, με τον τίτλο Τι πρέπει να γίνει.

1. Πρέπει να κάνουμε πολιτικά φιλμ.
2. Πρέπει να κάνουμε φιλμ με πολιτικό τρόπο.
3. Το «1» και το «2» είναι ανταγωνιστικά μεταξύ τους και ανταποκρίνονται σε δύο αντιθέτρες κοσμοθεωρίες.
4. Το «1» ανταποκρίνεται στην ιδεαλιστική και μεταφυσική κοσμοθεωρία.
5. Το «2» ανταποκρίνεται στην μαρξιστική και διαλεκτική κοσμοθεωρία.
6. Ο μαρξισμός αγωνίζεται ενάντια στον ιδεαλισμό και η διαλεκτική ενάντια στη μεταφυσική.
7. Ο αγώνας αυτός είναι αγώνας ανάμεσα στο παλιό και στο νέο, ανάμεσα στις νέες ιδέες και στις παλιές ιδέες.
8. Η κοινωνική προέλευση των ανθρώπων προσδιορίζει τη σκέψη τους.
9. Ο αγώνας ανάμεσα στο παλιό και το νέο είναι ο αγώνας των τάξεων.
10. Να πραγματοποιήσεις το «1», σημαίνει να παραμείνης μέλος της αστικής τάξης.
11. Να πραγματοποιήσεις το «2», σημαίνει να πάρεις την ταξική θέση του προλετάριου.
12. Να πραγματοποιήσεις το «1», σημαίνει να κάνεις περιγραφές των καταστάσεων.
13. Να πραγματοποιήσεις το «2», σημαίνει να κάνεις συγκεκριμένη ανάλυση μιας συγκεκριμένης κατάστασης.
14. Να πραγματοποιήσεις το «1», σημαίνει να κάνεις ένα φιλμ σαν το British

15. Να πραγματοποιήσεις το «2», σημαίνει να αγωνιστείς για την παρουσίαση του British Sounds από την Άγγλική Τηλεόραση.
16. Να πραγματοποιήσεις το «1», σημαίνει να καταλάβεις τους νόμους της αντικειμενικής πραγματικότητας, με σκοπό να εξηγήσεις αυτήν την πραγματικότητα.
17. Να πραγματοποιήσεις το «2», σημαίνει να καταλάβεις τους νόμους της αντικειμενικής πραγματικότητας, με σκοπό να μεταρρώσεις ενεργητικά αυτή την πραγματικότητα.
18. Να πραγματοποιήσεις το «1», σημαίνει να περιγράψεις την αθλιότητα του κόσμου.
19. Να πραγματοποιήσεις το «2», σημαίνει να δείξεις τους ανθρώπους να αγωνίζονται.
20. Να πραγματοποιήσεις το «2», σημαίνει να καταστρέψεις το «1» με τα όπλα της κριτικής και της αυτοκριτικής.
21. Να πραγματοποιήσεις το «1», σημαίνει να δώσεις μια πλήρη εικόνα των γεγονότων στο όνομα της αλήθειας.
22. Να πραγματοποιήσεις το «2», σημαίνει να μη κατασκευάζεις τελειωμένες εικόνες του κόσμου, στο όνομα της σχετικότητας της αλήθειας.
23. Να πραγματοποιήσεις το «1», σημαίνει να λες πως η πραγματικότητα είναι αληθινή (Brecht).
24. Να πραγματοποιήσεις το «2», σημαίνει να λες πως αληθινά είναι η πραγματικότητα (Brecht).
25. Να πραγματοποιήσεις το «2», σημαίνει να μοντάρεις ένα φιλμ πριν το γυρίσεις, να το κάνεις κατά τη διάρκεια του γυρίσματος και να το κάνεις μετά το γύρισμα (Dziga Vertov).
26. Να πραγματοποιήσεις το «1», σημαίνει να κάνεις τη διανομή του φιλμ πριν από την παραγωγή του.
27. Να πραγματοποιήσεις το «2», σημαίνει να κάνεις πρώτα την παραγωγή και μετά τη διανομή, να μάθεις να παράγεις φιλμ σύμφωνα με την ακόλουθη αρχή: Η παραγωγή είναι κείνη που προσδιορίζει τη διανομή, η πολιτική είναι κείνη που προσδιορίζει την οικονομία.
28. Να πραγματοποιήσεις το «1», σημαίνει να κινηματογραφείς σπουδαστές τη στιγμή που γράφουν το σύνθημα:

μα: «Ενότητα: Σπουδαστές — Έργατες».

20. Να πραγματοποιήσεις το «2», σημαίνει να ξέρεις πως η ενότητα δημιουργείται από την σύγκρουση των αντιθέτων (Lepin), να ξέρεις πως τα δύο υπάρχουν μέσα στο ένα.

30. Να πραγματοποιήσεις το «2», σημαίνει να μελετήσεις τις αντιθέσεις των τάξεων με εικόνες και ήχους.

31. Να πραγματοποιήσεις το «2», σημαίνει να μελετήσεις τις αντιθέσεις ανάμεσα στις παραγωγικές σχέσεις και στις παραγωγικές δυνάμεις.

32. Να πραγματοποιήσεις το «2», σημαίνει να τολμήσεις να μάθεις που βρίσκεται ο καθένας κι από που προέρχεται, να μάθεις τη θέση του καθενός στη διαδικασία της παραγωγής με σκοπό να την αλλάξεις.

33. Να πραγματοποιήσεις το «2», σημαίνει να μάθεις την ιστορία των επαναστατικών αγώνων και να διαμορφωθείς απ' αυτούς.

34. Να πραγματοποιήσεις το «2», σημαίνει να δημιουργήσεις επιστημονική γνώση των επαναστατικών αγώνων και της ιστορίας τους.

35. Να πραγματοποιήσεις το «2», σημαίνει να ξέρεις πως το να κάνεις κινηματογράφο είναι μια δευτερεύουσα δραστηριότητα, ένα μικρό εξάρτημα στο μηχανισμό της επανάστασης.

36. Να πραγματοποιήσεις το «2», σημαίνει να χρησιμοποιήσεις τις εικόνες και τους ήχους σαν δόντια και χείλια, για να δαγκώνεις.

37. Να πραγματοποιήσεις το «1», σημαίνει απλά και μόνο να χεις ανοιχτά τα μά-

τια σου και τ' άφτιά σου.

38. Να πραγματοποιήσεις το «2», σημαίνει να διαβάσεις τα ραπόρτα του συντρόφου

39. Να πραγματοποιήσεις το «2», σημαίνει να είσαι στρατευμένος.

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ (Από την 5ην σελίδα)

νικος ιμπεριαλισμός, οι πιο αντιδραστικές δυνάμεις του ΝΑΤΟ».

Το σεμινάριο ασχολήθηκε ειδικά με το θέμα του ταξικού αγώνα της εργατικής τάξης και του ρόλου της στον απελευθερωτικό αγώνα που διεξάγει ο λαός της Κύπρου καθώς και με το ρόλο της νέας οικονομικής ολιγαρχίας που, ως γνωστό, διαδίδει και υποστηρίζει θέσεις ενδοτικές. Συνοψώς ο κ. Παπαπέτρου είπε τα εξής:

«Ο ταξικός αγώνας της εργατικής τάξης της Κύπρου υποτάσσεται στον γενικότερο απελευθερωτικό — αντιιμπεριαλιστικό αγώνα του λαού μας. Γι' αυτό αναπτύσσεται συνεργασία και με την εθνική αστική τάξη σ' αυτό τον αγώνα.

Η τακτική που πρέπει να ακολουθήσει ο κυπριακός λαός στον αγώνα του είναι η τακτική του μαζικού πολιτικού αγώνα από εσωτερικό και η διεθνοποίηση του προβλήματος. Ο ενοπλος αγώνας μέσα στις Κυπριακές συνθήκες, το μόνο που θα πετύχει είναι να ενισχύσει και να δώσει επιχειρήματα στους εχθρούς μας για την εφάρμογή των διχοτομικών σχεδίων τους».

Στη συνέχεια μίλησε εκ μέρους της ΠΟΦΝΕ ο κ. Α. Μολέσκης και τέλος ο κ. Σπ. Ρεγγίνος, Γραμματέας του Κ. Γραφείου της Εργατικής Νεολαίας της ΠΕΟ, που εξέγησε την εργατική πολιτική της δημοκρατίας του. Εξήγησε πως η ΠΕΟ δέχτηκε τη μείωση των εισοδημάτων των μελών της κατά 20% για να συμβάλει στην «αναζωογόνηση της οικονομίας».

Η πολιτική τούτη είχε ο όμιλητής επιτρέψει, σύμφωνα με την ΠΕΟ, τη διεκδίκηση των δρών εργασιών που ίσχυαν πριν από το προέκδογμα.

ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΤΗΣ "ΚΙΤΛΕ"

(Από την 3ην σελίδα)

κυρώσει τη συμφωνία, τα συνολικά αποθέματα θα μειωθούν σε άνησυχητικό βαθμό, γιατί ήδη υπάρχουν, θα χρησιμοποιούν για την προμήθεια όπλων από το εξωτερικό. Και αυτό είναι μια έμμεση ομολογία, του τι θυσίασε το Έθνικό Μέτωπο και για ποιο λόγο το θυσίασε.

ΑΥΤΟΙ που πληρώνουν τον διμερή αυτό ανταγωνισμό εφοπλισμού των δύο χωρών — μελών μιας συμμαχίας που θυσία-

θηται ιδρύθηκε για να «όμνηθει εναντίον του κομμουνισμού» είναι οι εργαζόμενοι της Ελλάδας και της Τουρκίας. Η αστική τάξη και των δύο χωρών, προσπαθεί ήδη, είτε με προμήθειες από τις εισαγωγές, είτε με πρωτοβουλίες ίδρυσης νέων βιομηχανιών όπλων, να δημιουργήσουν νέες πηγές κέρδους. Αυτό μόνο όφει να δείξει τι είδους «όμνητική» συμμαχία είναι το ΝΑΤΟ.

ΜΠΟ·Υ·ΚΟΤΑΖ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΖΗΤΑ Η ΙΥΣΥ

Στις 7-8 του Ιουνιη έγινε στο Έλσίνκι σύσκεψη της Έκτελεστικής Επιτροπής της Διεθνούς Ένωσης Σοσιαλιστικής Νεολαίας (IUSY) στην οποία έλαβε μέρος και εκπρόσωπος της Σ.Ν. ΕΔΕΝ, που είναι μέλος της Διεθνούς. Η σύσκεψη ασχολήθηκε με τη διεθνή κατάσταση και υιοθέτησε ψηφίσματα για τα διάφορα διεθνή προβλήματα. Ιδιαίτερα σημαντικό είναι το ψήφισμα για την Κύπρο στο οποίο όχι μόνο καταδικάζεται απερίφραστα η ιμπεριαλιστική επίθεση αλλά και ζητείται σειρά πρακτικών μέτρων για βοήθεια στον αγώνα του Κυπριακού λαού. Παραθέτουμε παρακάτω το πλήρες κείμενο του ψηφίσματος:

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΝΩΣΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ
Σύσκεψη Έκτελεστικής Επιτροπής
Έλσίνκι, 7-8 του Ιουνιη 1976

Ψήφισμα για την Κύπρο

Ανά χρόνια μετά το δεξιό πραξικόπημα και την Τουρκική εισβολή, η μισή Κύπρος είναι ακόμα κατεχόμενη από τον Τουρκικό στρατό. 250.000 Έλληνες και Τούρκοι Κύπριοι είναι ακόμα πρόσφυγες και ζουν σε άθλιες συνθήκες.

Η Κύπρος είναι ένα ενεργό μέλος του κινήματος των αδελμομένων και η επίθεση εναντίον της είναι και επίθεση εναντίον ολόκληρου του κινήματος.

Η σημερινή κατάσταση στην Κύπρο, αποτέλεσμα της αδιστακτης προσπάθειας του Αμερικάνικου ιμπεριαλισμού να εδραιώσει τον έλεγχο των πετρελαιοπαραγωγών χωρών της Μέσης Ανατολής, δεν μπορεί να καλυτερευτεί αν δεν διωχθούν από το νησί όλα τα ξένα στρατεύματα και βάσεις.

Η Κυπριακή άρχουσα τάξη, λόγω του ότι είναι οικονομικά και πολιτικά δεμένη με τον ιμπεριαλισμό, δεν μπορεί να ηγηθεί τέτοιου αγώνα, μια και θύγονται τα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα.

Ο μόνος δρόμος είναι ένας αγώνας εναντίον του ιμπεριαλισμού και των κτάσιων συμμάχων του. Αυτό μπορεί να γίνει δυνατά μόνο αν οι αντι-ιμπεριαλιστικές δυνάμεις του νησιού αγωνιστούν κάτω από την ηγεσία της εργατικής τάξης.

Η Έκτελεστική Επιτροπή της IUSY καλεί το εργατικό κίνημα και τις προοδευτικές δυνάμεις να υποστηρίξουν τον Κυπριακό λαό και να δείξουν την αλληλεγγύη τους στον αγώνα του με μέτρα όπως:

- Να εξασκήσουν πίεση στις κυβερνήσεις τους για να επιβάλλουν αποκλεισμό στην Τουρκία όσο τα στρατεύματα κατοχής διατηρούνται στη Κύπρο.
- Να σταματήσουν αποστολές όπλων και να εφαρμόσουν εμπορικό μποϊκοτάζ στη Τουρκία.
- Να οργανώσουν εκδηλώσεις για να διωχτούν οι βάσεις και να σταματήσει η ανάμιξη του Αμερικάνικου ιμπεριαλισμού στη Κύπρο.

Η Έκτελεστική Επιτροπή καλεί τα μέλη της

- Να πληροφορούν το εργατικό κίνημα για τον αγώνα του Κυπριακού λαού και να αγωνιστούν μέσα στο εργατικό κίνημα για να το πείσουν να πάρει μέτρα όπως τα πιο πάνω.
- Να βοηθήσουν με κάθε δυνατό τρόπο την Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ της Κύπρου (ύλικά, με την δημοσίευση των θέσεών της, με την οργάνωση συναντήσεων στη Κύπρο κλπ), την οργάνωση που αγωνίζεται για το διάξιμο όλων των ξένων στρατευμάτων και βάσεων, για μια ελεύθερη Σοσιαλιστική Κύπρο όπου Έλληνες και Τούρκοι θα μπορούν να ζήσουν μαζί ειρηνικά.

Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΠΟΥΑΝΤΑ ΚΑΙ Ο «ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΚΑΛΛΑΝ»

Η δίκη των μισθοφόρων στη Λουάντα έδωσε την ευκαιρία στον τύπο να ξαναεπιδοθεί στην αύξηση της Ήροστράτειας φήμης του άδιστακτου σφαγέα άθώων Άγκολέζων και των 14 συναδέλφων του μισθοφόρων, Κώστα Γεωργίου γνωστού σαν «Συνταγματάρχη Κάλλαν». Το τραγικό είναι ότι για να πουλήσουν μερικά φύλλα παραπάνω προσπαθούν να δημιουργήσουν ένα εξιδανικευμένο ήρωα κάποιων δικών του τάχατες αρχών ενώ ταυτόχρονα αποφεύγουν κάθε νύξη για τις ευθύνες εκείνων που είτε οργάνωσαν είτε βοήθησαν, ενεργά ή παθητικά, την αποστολή των μισθοφόρων στην Άγκόλα.

Τό να διαστρεβλώνεται η ουσία της δίκης μεταφέροντας τις ευθύνες από την Αμερικανική Κυβέρνηση που χρηματοδότησε την αποστολή και από την Αγγλική Κυβέρνηση που επέτρεψε την στρατολόγηση των μισθοφόρων στο προσωπικό επίπεδο της ευθύνης ενός αποδράσματος της καπιταλιστικής κοινωνίας είναι το λιγότερο άπταιτη. Δεν έχουμε καμιά συμπάθεια για τη μοίρα του φρενοβλαβούς «συμπατριώτη» μας. Όμως πάμε πέρ' από αυτό: Ο Κώστα Γεωργίου άνηκε στον Βρετανικό στρατό. Ήλθε στη Κύπρο σαν μέλος της δύναμης του ΟΗΕ. Ασφαλώς όλο αυτό τον καιρό δεν ήταν διαφορετικός άνθρωπος. Τέτοιοι άνθρωποι είναι πολύ χρήσιμοι για τα σώματα της καταπίεσης.

Στρατολογήθηκε για την Άγκόλα με χρήμα που απλόχερα πρόσφεραν οι ΗΠΑ με σκοπό την κατάπιξη του απελευθερωτικού Κινήματος στην Άγκόλα. Όσο καιρό ο Κάλλαν χρησιμοποιούσε τις ικανότητές του σφάζοντας Άγκολέζους όλα έμπαιναν στις εφημερίδες σαν «αντικειμενικά» ρεπορτάζ της «διαμάχης» στη χώρα. Ξαφνικά η ανθρωπότητα — δηλαδή τα μέσα μαζικής επικοινωνίας ανάκαλυψαν πως ο Κάλλαν ήταν «ο κακός»: τα εγκλήματά του επεκτάθηκαν στους «πολιτισμένους» λευκούς μισθοφόρους.

Η υποκρισία των μέσων μαζικής επικοινωνίας αποτελεί στην ουσία συνενοχή στα εγκλήματα του Κάλλαν. Η πραγματική αιτία των εγκλη-

ΑΠΟΛΟΓΙΑ

Λυπούμαστε που για λόγους ανεξάρτητους από τη θέληση μας, η Σοσιαλιστική Έκφραση δεν μπόρεσε να εκδοθεί τη περασμένη εβδομάδα. Θα συνεχίσει στο μέλλον να εκδίδεται κανονικά κάθε δεκαπενθήμερο.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

μάτων του δεν βρίσκεται ούτε στην ψυχολογία του ούτε στα προσωπικά του προβλήματα. Ο μεγάλος ένοχος είναι ο ιμπεριαλισμός που χρηματοδοτεί τέτοιες θηριωδίες, ή κοινωνία που επιτρέπει σε τέτοια καθάρματα όχι μόνο να εγκληματούν αλλά και να μετατρέπονται σε «ήρωες».

Και μια τελική παρατήρηση: Ίσως η εκτέλεση του Κάλλαν να μην είναι η καλύτερη λύση. Θάταν ενδιαφέρον να δομει τι θάκανε η Βρετανική Κυβέρνηση αν αυτός ο άνθρωπος στελεγόταν πίσω στην Αγγλία. Θα δικα-

ζόταν ή θα τον αφήναν ελεύθερο να θησαυρίζει γράφοντας απομνηνεύματα; Κι' αν δικαζόταν για ποιά εγκλήματα θα δικαζόταν; για τις σφαγές των Άγκολέζων ή απλώς για τον φόνο των 14 μισθοφόρων;

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση

σοσιαλιστική
εκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Έσωτερικό 24 φύλλα 1500 μιλς
Έξωτερικό 24 φύλλα 2000 μιλς
Τιμή φύλλου 50 μιλς.

Οι έπιταγές στο λογαριασμό
1762 Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου
Λευκωσία.

Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα διατείνεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.